

[← назад на главни сајт Светосавље.орг](#)

БОГОСЛУЖБЕНИ ТЕКСТОВИ

ПРОЈЕКАТ САЈТА СВЕТОСАВЉЕ.ОРГ

[СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [НОТНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ДОМАЋЕ КЊИГЕ](#) ▾

[НАСЛОВНА](#) » [Свештене књиге \(Свето Писмо\)](#) » [Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија](#)

[« ПРЕТХОДНА СТРАНА](#) | 1 ... 4 5 6 7 | [СЛЕДЕЋА СТРАНА »](#)

[ћирилица](#) | [latinica](#)

13. септембар 2018.

Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија

[« САДРЖАЈ](#)

ПЕТА КЊИГА МОЈСИЈЕВА КОЈА СЕ ЗОВЕ ЗАКОНИ ПОНОВЉЕНИ

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
[11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#)
[21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#) [26](#) [27](#) [28](#) [29](#) [30](#)
[31](#) [32](#) [33](#) [34](#)

1. *Говор Мојсијев: Добра дјела Божија и незахвалност Израилјева.*

1. Ово су ријечи које говори Мојсије свему Израилју с ону страну Јордана, у пустињи, у пољу према Црвеноме мору, између Фарана и Тофола и Ловона и Асирота и Дизава,

2. Једанаест дана хода од Хорива преко горе Сира до Кадис-Варније.

3. А бјеше четрдесете године, први дан једанаестог мјесеца, кад Мојсије каза синовима Израилјевијем све што му бјеше заповједио Господ да им каже,

4. *Пошто уби Сиона, цара Аморејскога, који живљаше у Есевону, и Ога, цара Васанскога, који живљаше у Астароту и у Едраину. [*4 Мој 21, 24, 33.]

5. С ону страну Јордана у земљи Моавској поче Мојсије казивати овај закон говорећи:

6. Господ Бог наш рече нам на Хориву говорећи: *Доста сте били на овој гори. [*4 Мој 10, 11.]

7. Обрните се и подигните се и идите ка гори Аморејској и у сву околинину њезину, у равнице и у брда и у долине, и на југ и на брегове морске, у земљу Хананску и на Ливан и до ријеке велике, ријеке Ефрата.

8. Ето, дао сам вам земљу, уђите у њу, и узмите земљу, за коју се закleo Господ оцима вашим, Авраму, Исаку и Јакову, да ће им је дати и сјемени њихову након њих.

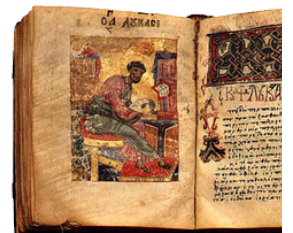
9. И *рекох вам онда говорећи: Не могу вас носити сам. [*2 Мој 18, 18; 4 Мој 11, 14.]

10. Господ Бог ваш умножио вас је, и ето вас данас има *много као звијезда небеских. [*1 Мој 15, 5; 5 Мој 10, 22.]

11. Господ Бог отаца ваших да вас умножи још тисућу пута више, и да вас благослови као што вам је казао.

12. Како бих ја сам носио муке ваше, бремена ваша и распре ваше?

О БОГОСЛУЖЕЊУ

Заједничко богослужење Православној Цркви има се кроз читање и појање истинито учење Христово верни подстакну на молу покајање, а кроз лица и ј се представе спољашњи свештене историје који с нашег спасења савршени тако и после Рођења Хри

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Све Велики Петак

4. априла 2020.

Правило за читање Ап Канона

14. јануара 2019.

Типик

10. јануара 2019.

Триоди

10. јануара 2019.

Србљак

10. јануара 2019.

13. Дајте из племена својих људе мудре и вјеште и познате да вам их поставим за старјешине.
14. Тада ми одговористе и рекосте: Добро је да се учини што си казао.
15. Тада узевши старјешине од племена ваших, људе мудре и познате, поставих вам их за старјешине, за тисућнике и стотинаре и педесетаре и десетаре и управитеље по племенима вашим.
16. И заповједих онда судијама вашим говорећи: Саслушавајте распре међу браћом својом и судите право између човјека и брата његова и између дошљака који је с њим.
17. *Не гледајте ко је ко на суду, саслушајте и малога и великога, не бојте се никога, јер је суд Божји, а ствар која би вам била тешка, изнесите преда ме да је чујем. [*3 Мој 19, 15; 5 Мој 16, 19.]
18. И заповједих вам онда све што ћете чинити.
19. Потом отишавши од Хорива, пријеђосмо сву ону пустињу велику и страшну, коју видјесте, идући ка гори Аморејској, као што нам заповједи Господ Бог наш, и дођосмо до Кадис-Варније.
20. Тада вам рекох: Дођосте до горе Аморејске, коју нам даје Господ Бог наш.
21. Гле, дао ти је Господ Бог твој ту земљу, иди и узми је, као што ти је рекао Господ Бог отаца твојих; не бој се, и не плаши се.
22. А ви сви дођосте к мени и рекосте: Да пошљемо људе пред собом да нам уходе земљу, и да нам јаве за пут којим ћемо ићи и за градове у које ћемо доћи,
23. И то ми би по вољи, и узех између вас дванаест људи, из свакога племена по једнога;
24. И они се подигоше и изашавши на гору, дођоше до потока Есхола, и уходише земљу;
25. И набраше рода оне земље и донесоше нам, и јавише нам говорећи: Добра је земља коју нам даје Господ Бог наш.
26. Али *не хтјесте ићи, него се супротисте заповијести Господа Бога својега. [*4 Мој 14, 1-4.]
27. И викасте у шаторима својим говорећи: Мрзи на нас Господ, зато нас изведе из земље Мисирске, да нас да у руке Аморејцима и да нас потре.
28. Куда да идемо? Браћа наша уплашише срце наше говорећи: *Народ је већи и виши од нас, градови су велики и ограђени до неба, па и синове Енакове видјесмо овдје. [*5 Мој 9, 1, 2.]
29. А ја вам рекох: Не плашите се и не бојте их се.
30. *Господ Бог ваш, који иде пред вама, он ће се бити за вас онако како вам је учинио у Мисиру на ваше очи, [*2 Мој 14, 14, 25.]
31. И у пустињи, гдје си видио како те је *носио Господ Бог твој као што човјек носи сина својега, цијелијем путем којим сте ишли докле дођосте до овога мјеста. [*2 Мој 19, 4.]
32. Али зато опет не вјеровасте Господу Богу својему,
33. *Који иђаше пред вама путем тражећи вам мјесто гдје бисте стали, иђаше ноћу у огњу да вам свијетли путем којим бисте ишли, а дању у облаку. [*2 Мој 13, 21.]
34. И чу Господ глас ријечи ваших, и разгњеви се и закле се говорећи:
35. Ниједан од овога рода злога неће видјети ове добре земље, за коју се заклех да ћу дати вашим оцима,
36. Осим Халева, сина Јефонијина; он ће је видјети, и њему ћу дати земљу по којој је ишао, и синовима његовијем, јер се сасвијем држао Господа.
37. Па *и на мене се разгњеви Господ с вас и рече: Ни ти нећеш ући онамо. [*4 Мој 20, 12.]
38. Исус, син Навин, који те служи, он ће ући онамо, њега утврди; јер ће је он раздијелити синовима Израиљевијем у нашљедство.
39. А дјеца ваша, за коју рекосте да ће постати робље, синови ваши који данас не знају ни шта је добро ни шта је зло, они ће ући онамо, и њима ћу је дати и они ће је наслиједити.
40. Ви, пак, вратите се и идите у пустињу к Црвеноме мору.
41. А ви одговористе и рекосте ми: Сагријешисмо Господу; ићи ћемо и бићемо се сасвијем како нам је заповједио Господ Бог наш. И узевши сваки своје оружје, хтјесте, изаћи на гору.
42. А Господ ми рече: Кажи им: Не идите и не бијте се, јер нијесам међу вама, да не изгинете пред непријатељима својим.
43. И ја вам рекох; али не послушасте, него се опријесте заповијести Господњој, и навалисте на гору.
44. Тада изиђоше пред вас Амореји, који сјеђаху у оној планини, и погнаше вас као што чине пчеле, и побише вас на Сиру па до Орме.
45. И вративши се плакасте пред Господом, али Господ не послуша гласа вашег нити окрете уха својега к вама.
46. И остадосте у Кадису дуго времена докле ондје стајасте.

2. Путовање кроз пустињу до побједи над царем Сионом.

1. Потом се вратисмо, и идосмо у пустињу к Црвеноме мору, *као што ми заповједи Господ, и обилазисмо гору Сир дуго времена. [*5 Мој 1, 40.]
2. И рече ми Господ:
3. Доста сте обилазили ту гору, обрните се на сјевер.
4. И заповједи народу и реци: *Сада ћете пријећи преко међе браће своје, синова Исавових, који живе у Сиру; и они ће вас се бојати, али се и ви добро чувајте. [*4 Мој 20, 14.]
5. Немојте приметити боја с њима, јер вам нећу дати земље њихове ни стопе, *јер сам дао Исаву гору Сир у нашљедство. [*1 Мој 36, 8.]
6. Јела купујте од њих за новце, и једите; и воду купујте од њих за новце, и пијте.
7. Јер те је Господ Бог твој благословио у сваком послу руку твојих; и зна пут твој по овој великој пустињи, и ово четрдесет година бијаше с тобом Господ Бог твој, и ништа ти није недостајало.
8. И прођосмо браћу своју, синове Исавове, који живе у Сиру, пољем од Елата и од Гесион-Гавера; и оданде савивши, ударисмо преко пустиње Моавске.
9. И Господ ми рече: Немој пакостити Моавцима ни приметити боја с њима, јер ти нећу дати земље њихове у нашљедство; јер дадох *синовима Лотовијем у нашљедство Ар. [*1 Мој 19, 37.]
10. (Пређе живљаху ондје Емеји, народ велик и јак и висок као Енакими;
11. О њима се мислило да су дивови као и Енакими; али их Моавци зваху Емеји.
12. И *Хореји живљаху пређе у Сиру, али их синови Исавови истјераше и истријебише испред себе и населише се на њихово мјесто, као што учини Израил у земљи својега нашљедства, које му даде Господ.) [*1 Мој 14, 6; 36, 20.]
13. А сада устаните и пријеђите преко потока *Зареда. И пријеђосмо преко потока Зареда. [*4 Мој 21, 12.]
14. А времена за које идосмо од Кадис-Варније па докле пријеђосмо преко потока Зареда, бјеше тридесет и осам година, докле не изумрије у околу сав онај нараштај, људи за војску, *као што им се бјеше закleo Господ. [*5 Мој 1, 34.]
15. Јер и рука Господња бијаше противу њих потирући их из окола докле не помријеше.
16. И кад сви ти људи за војску помријеше у народу,
17. Рече ми Господ говорећи:
18. Ти ћеш данас пријећи преко међе Моавске код Ара;
19. И доћи ћеш близу синова Амоновијех; немој им пакостити ни приметити боја с њима, јер ти нећу дати земље Амонске у нашљедство, јер је дадох *синовима Лотвим у нашљедство. [*1 Мој 19, 38.]
20. (И за њу се мислило да је земља дивовска; у њој пређе живљаху дивови, које Амонци зваху Замзуми.
21. Бијаху народ велик и јак и висок као Енакими; али их истријеби Господ испред њих, те они преузеше земљу њихову и населише се на њихово мјесто;
22. Као што учини синовима Исавовијем, који живљаху у Сиру, јер истријеби Хореје испред њих, и преузеше земљу њихову и осташе на њихову мјесту до данас.
23. И Авеје, који живљаху у Асироту па до Газе, истријебише *Кафтореји, који изађоше од Кафтора, и населише се на њихово мјесто.) [*1 Мој 10, 14.]
24. Устаните, идите и пријеђите преко потока Арнона; гле, дао сам ти у руке Сиона Аморејина, цара Есевонскога, и земљу његову; почни узимати нашљедство, и завојшти на њ.
25. Данас почињем задавати страх и трепет од тебе народима под цијелијем небом; који год чују за те, дрхтаће и препадаће се од тебе.
26. И послах посланике из пустиње Кедамота к Сиону, цару Есевонском, с мирнијем ријечима говорећи:
27. *Да пријеђем преко твоје земље; управо ћу путем ићи, нећу свртати ни надесно ни налијево. [*4 Мој 21, 21, 22.]
28. Храну да ми дајеш за новце да једем, и воду за новце да ми дајеш да пијем, само да прођем пјешнице,
29. Као што ми учинише синови Исавови који живе у Сиру, и Моавци који живе у Ару, докле не пријеђем преко Јордана у земљу коју нам даје Господ Бог наш.
30. Али не хтје Сион, цар Есевонски, пустити да прођемо кроз његову земљу, јер Господ Бог твој учини те отврдну дух његов и срце његово поста упорно да би га предао у твоје руке, као што се види данас.
31. И рече ми Господ: Гледај, почех *предавати теби Сиона и земљу његову; почни узимати земљу његову да је наслиједиш. [*ИНав 10, 12; Јер 24, 8.]
32. И изиде пред нас Сион и сав народ његов на бој у Јасу.
33. И даде нам га Господ Бог наш, и убисмо га са синовима његовијем и свијем народом његовијем.

34. И узесмо тада све градове његове, и побисмо људе по свијем тијем градовима, и жене и дјецу, не остависмо жива ниједнога.

35. Само стоку заплијенисмо за се и плијен што бјеше по градовима које узесмо.

36. Од Ароира који је на потоку Арнону, и од града који је у долини, па до Галада не бјеше града који би нам одолио: све то даде нам Господ Бог наш.

37. Само к земљи синова Амонових нијеси приступио, нити ка којему крају на потоку Јавоку, ни ка градовима у гори нити којему мјесту што је забранио Господ Бог наш.

3. Побједа над Огом, царем Васанским. Подјела земље источно од Јордана. Мојсије неће ући у Обећану земљу.

1. Потом обративши се идосмо к Васану. И *изиде пред нас Ог, цар Васански, и сав народ његов на бој у Едрајин. [*4 Мој 21, 33 и даље.]

2. И Господ ми рече: Не бој га се, јер га дадох у твоје руке са свијем народом његовијем и са земљом његовом, да учиниш с њим онако како си учинио са Сионом, царем Аморејским, који сјеђаше у Есевону.

3. Тако нам даде Господ Бог наш у руке и Ога, цара Васанскога, са свијем народом његовијем, и разбисмо га и не остависмо му ни једнога жива.

4. И узесмо тада све градове његове; не би града којег не узесмо, шездесет градова, сав крај Арговски, царство Ога у Васану.

5. Сви ти градови бјеху утврђени зидом високим, вратима и пријеворницама, осим других мјеста без зидова врло много.

6. И раскопасмо их као што учинисмо Сиону, цару Есевонском, побивши по свијем мјестима и људе и жене и дјецу.

7. А сву стоку и плијен по градовима заплијенисмо за се.

8. Тако узесмо онда земљу из руку двојице царева Аморејских, која је с ову страну Јордана од потока Арнона до горе Ермона,

9. (Сидонци зову *Ермон Сирион, а Амореји га зову † Сенир,) [*5 Мој 4, 48; Пс 29, 6; † 1 дн 5, 23.]

10. Сва мјеста у равни и сав Галад и сав Васан до Салхе и Едрајина, градове царства Ога у Васану.

11. Јер само Ог, цар Васански, бјеше остао од дивова. Гле, одар његов, одар гвозден, није ли у Рави синова Амоновијех? Девет је лаката дуг а широк четири лакта, лакта човјечија.

12. Тако наслиједисмо ту земљу онда; од Ароира, који је на потоку Арнону, и половину горе Галада с *градовима њезинијем дадох синовима Рувимовијем и Гадовијем. [*4 Мој 32, 33.]

13. И остатак Галада и сав Васан, царство Огово, дадох половини племена Манасијина; сав крај Арговски по свему Васану зваше се земља дивовска.

14. Јаир, син Манасијин, узе сав крај Арговски до међе Гесурске и Махатске; и прозва Васанску својим именом: Села Јаирова до данашњег дана.

15. А Махиру дадох Галад.

16. А Рувимову племену и Гадову племену дадох од Галада до потока Арнона, како захвата поток с међама, па до потока Јавока, гдје је међа синова Амоновијех,

17. И поље и Јордан с међама од Хинерота до мора уз поље, до мора Сланог, испод Фазге према истоку.

18. И заповједих вам онда и рекох: Господ Бог ваш дао вам је ову земљу у наслједство; наоружани хајдете пред браћом својом, синовима Израљевијем, ко је год за војску.

19. А жене ваше и дјеца ваша и стока ваша (знам да имате много стоке) нека остану у градовима вашим које вам дадох,

20. Докле не смири Господ и браћу вашу као вас, да и они наслиједе земљу, коју ће им Господ Бог ваш дати с ону страну Јордана; онда се вратите сваки на своје наслједство које вам дадох.

21. А *Исусу онда заповједих говорећи: Очи твоје виде све што је учинио Господ Бог ваш с она два цара; онако ће Господ учинити са свијем царствима у која дођеш. [*4 Мој 27, 18.]

22. Немојте их се бојати, јер *ће се Господ Бог ваш бити за вас. [*5 Мој 1, 30.]

23. И молим се Господу онда говорећи:

24. Госпoде Боже! Ти си почео показивати слузи својему величину своју и крјепку руку своју, јер који је Бог на небу или на земљи који би творио дјела каква су твоја и у кога би сила била каква је твоја?

25. Дај ми да пријеђем и видим земљу добру која је преко Јордана и гору добру, Ливан.

26. Али Господ Бог бјеше *гњеван на ме с вас, и не услиши ме, него ми рече: Доста; не говори ми више за то. [*4 Мој 20, 12.]

27. Попни се на врх ове горе, и подигавши очи своје на запад и на сјевер и на југ и на исток, види очима својима, јер нећеш пријећи преко Јордана.
28. Него подај заповијести Исусу, и утврди га и укријепи га; јер ће он пријећи пред народом тијем, и он ће им раздијелити у наслједство земљу коју видиш.
29. И остасмо у овој долини према Вет-Фегору.

4. *Опомена на послушност Закону. Одређена три града за уточиште са оне стране Јордана.*

1. А сада, Израиљу, чуј уредбе и законе, које вас учим да творите да бисте поживјели и ушли у земљу коју вам даје Господ Бог отаца ваших и да бисте је наслиједили.
2. *Ништа не додајте к ријечи коју вам ја заповиједам, нити одузмите од ње, да бисте сачували заповијести Господа Бога својега које вам ја заповиједам. [*ПрС 30, 6; Отк 22, 18, 19.]
3. Очи су ваше видјеле шта учини Господ с *Велфегора; јер свакога човјека који пође за Велфегором истријеби Господ Бог твој између тебе. [*4 Мој 25, 4 и даље.]
4. А ви који се држасте Господа Бога својега, ви сте сви живи данас.
5. Гле, учио сам вас уредбама и законима, као што ми заповједи Господ Бог мој, да бисте тако творили у земљи у коју идете да је наслиједите.
6. Држите, дакле, и извршујте их, јер је то мудрост ваша и разум ваш пред народима, који ће кад чују све ове уредбе рећи: Само је овај велики народ – народ мудар и разуман.
7. Јер *који је велики народ којему је Бог близу као што је Господ Бог наш кад га год зазовемо? [*2 Сам 7, 23.]
8. И који је народ велики који има уредбе и законе праведне као што је сав овај закон који износим данас пред вас?
9. Само пази на се и добро чувај душу своју да не заборавиш онијех ствари које су видјеле очи твоје, и да не изиду из срца твојега докле си год жив; него да их *обзнаниш синовима својим и синовима синова својих. [*5 Мој 6, 7; 11, 19.]
10. *Онај дан кад стајасте пред Господом Богом својим код Хорива, кад ми Господ рече: Сабери ми народ да им кажем ријечи своје, којима ће се научити да ме се боје док су живи на земљи, и да уче томе и синове своје; [*2 Мој 19, 16.]
11. Кад приступисте и стајасте под гором, а гора огњем гораше до самога неба и бјеше на њој тама и облак и мрак;
12. И проговори Господ к вама усред огња; глас од ријечи чусте, али осим гласа лика не видјесте;
13. И објави вам завјет свој, који вам заповједи да држите, десет ријечи, које написа на двије плоче камене.
14. И мени заповједи онда Господ да вас учим уредбама и законима да их творите у земљи у коју идете да је наслиједите.
15. Зато чувајте добро душе своје; јер не видјесте никаквога лика у онај дан кад вам говори Господ на Хориву усред огња,
16. Да се не бисте покварили и *начинили себи лик резан или какву год слику од човјека или од жене, [*2 Мој 20, 4.]
17. Слику од каквога живинчета које је на земљи, или слику од какве птице крилате која лети испод неба;
18. Слику од чега што пуже по земљи, или слику од какве рибе која је у води под земљом;
19. И да не би *подигавши очи своје к небу и видјевши сунце и мјесец и звијезде, сву војску небеску, преварио се и клањао им се и служио им; јер их Господ Бог твој даде свијем народима под цијелијем небом; [*5 Мој 17, 3.]
20. А вас узе Господ и изведе вас из пећи гвоздене, из Мисира, да му будете народ наслједни, као што се види данас.
21. Али се Господ разгневи на ме за ваше ријечи, и закле се да нећу пријећи преко Јордана ни ући у добру земљу, коју ти Господ Бог твој даје у наслједство.
22. И ја ћу умријети у овој земљи и нећу пријећи преко Јордана; а ви ћете пријећи и наслиједити *ону добру земљу. [*5 Мој 3, 25.]
23. Пазите да не заборавите завјета Господа Бога својега, који учини с вама, и да не градите себи лика резаног, слике од које год твари, као што ти је забранио Господ Бог твој.
24. Јер је *Господ Бог твој огањ који спаљује и † Бог који ревнује. [*5 Мој 9, 3; Јев 12, 29; † 2 Мој 20, 5.]
25. Кад изродиш синове и унуке, и остарите у оној земљи, ако се покварите и начините слику резану од какве твари и учините што није угодно Господу Богу вашем, дражећи га,
26. *Свједочим вам данас небом и земљом да ће вас брзо нестати са земље у коју идете преко

Јордана да је наслиједите, нећете бити дуго у њој, него ћете се истријебити. [*5 Мој 30, 19.]

27. Или ће вас расијати Господ међу народе, и мало ће вас остати међу народима у које вас одведе Господ;

28. И служићете ондје боговима које су начиниле руке човјечије, од дрвета и од камена, *који не виде ни чују, нити једу ни миришу. [*Пс 115, 4, 5.]

29. Али ако и ондје потражиш Господа Бога својега, наћи ћеш га, ако га потражиш свијем срцем својим и свом душом својом.

30. Кад будеш у невољи и све те то снађе, ако се у пошљедње вријеме обратиш ка Господу Богу својему, и послушаш глас његов,

31. Господ је Бог твој милостив Бог, неће те оставити ни истријебити, јер неће заборавити завјета с оцима твојим, за који им се заклео.

32. Јер запитај сада за стара времена, која су била прије тебе, од онога дана кад створи Бог човјека на земљи, и од једнога краја неба до другога, је ли кад била оваква ствар велика, и је ли се кад чуло што тако?

33. Је ли кад чуо који народ глас Божји гдје говори усред огња, као што си ти чуо и остао жив?

34. Или, је ли Бог покушао да дође те узме себи народ из другога народа *кушањем, † знацима и чудесима и ратом и **руком крјепком и †† мишицом подигнутом и ***страхотама великим, као што је учинио све то за вас Господ Бог наш у Мисиру на ваше очи? [*5 Мој 7, 19; 29, 3; † 2 Мој 7, 3; **2 Мој 13, 3; †† 2 Мој 6, 6; ***2 Мој 26, 8; 34, 12.]

35. Теби је то показано да познаш да је Господ Бог, и да *нема другога осим њега. [*5 Мој 32, 39; 1 Сам 2, 2; Ис 45, 5, 18, 22; Мк 12, 29, 32.]

36. *Дао ти је да чујеш глас његов с неба да би те научио, и показао ти је на земљи огањ свој велики, и ријечи његове чуо си усред огња. [*2 Мој 19, 9, 19; 20, 18, 22; 24, 16; Јев 12, 18.]

37. И што му мили бијаху оци твоји, зато изабра сјеме њихово након њих, и *изведе те сам великом силом својом из Мисира, [*2 Мој 13, 14.]

38. Да отјера испред тебе народе веће и јаче од тебе, и да тебе уведе у њихову земљу и даде ти је у наслједство, као што се види данас.

39. Знај, дакле, и памти у срцу својем да је Господ Бог, горе на небу и доље на земљи, нема другога.

40. И држи уредбе његове и заповијести његове, које ти ја данас заповиједам, да би добро било теби и синовима твојим након тебе, да би ти се продужили дани на земљи коју ти Господ Бог твој даје за свагда.

41. Тада *одијели Мојсије три града с ову страну Јордана према истоку, [*4 Мој 19, 2-13; 35, 6, 14.]

42. *Да би утјецао у њих крвник који убије ближњега својега нехотице не мрзивши прије на њ, и кад утече у који од тих градова, да би остао жив: [*5 Мој 19, 4.]

43. Восор у пустињи, на равници у земљи племена Рувимова, и Рамот у Галаду у племену Гадову, Голан у Васанској у племену Манасијину.

44. Ово је закон који постави Мојсије синовима Израљевијем.

45. Ово су свједочанства и уредбе и закони које каза Мојсије синовима Израљевијем кад изиђоше из Мисира,

46. С ову страну Јордана у долини према Вет-Фегору у земљи Сиона, цара Аморејскога, који живљаше у Есевону, којега уби Мојсије и синови Израљеви кад изиђоше из Мисира,

47. И освојише земљу његову и земљу Ога, цара Васанскога, два цара Аморејска, која је с ову страну Јордана према истоку,

48. Од Ароира, који је на потоку Арнону, до горе Сиона, а то је *Ермон, [*5 Мој 3, 9.]

49. И све поље с ову страну Јордана према истоку до мора уз равницу под Аздот-Фазгом.

5. *Понављање Десет Божијих заповијести (в. 2 Мој 20). Мојсије као посредник.*

1. И Мојсије сазва сав народ Израљев, и рече им: Чуј Израљу уредбе и законе које ћу данас казати да чујете, да их научите и држите их и творите.

2. *Господ Бог наш учини с нама завјет на Хориву. [*2 Мој 19, 5.]

3. Није с оцима нашим учинио тај завјет, него с нама, који смо данас ту сви живи.

4. Лицем к лицу говорио вам је Господ на овој гори усред огња;

5. Ја тада стајих између Господа и вас да вам јавим ријечи Господње, јер вас бјеше страх од огња и не изидосте на гору; и рече:

6. Ја сам Господ Бог твој који сам те извео из земље Мисирске, из дома ропскога.

7. Немој имати богова других до мене.

8. Не гради себи лика резаног, нити какве слике од твари које су горе на небу или које су доље на

земљи или које су у води испод земље.

9. Немој им се клањати нити им служити, јер сам ја Господ Бог твој, Бог ревнитељ, који на синовима походим безакоња отаца њиховијех до трећег и до четвртога кољена, онијех који мрзе на ме,

10. А чиним милост на тисућама онијех који ме љубе и чувају заповијести моје.

11. Не узимај узалуд имена Господа Бога својега, јер неће пред Господом бити прав ко узме име његово узалуд.

12. Држи дан одмора и светкуј га, као што ти је заповједио Господ Бог твој.

13. Шест дана ради и свршуј све послове своје.

14. А седми је дан одмор Господу Богу твојему; немој радити никаквога посла ни ти ни син твој ни кћи твоја ни слуга твој ни слушкиња твоја, ни во твој ни магарац твој, нити које живинче твоје, ни дошљак који је код тебе, да би се одморио слуга твој и слушкиња твоја као и ти.

15. И *памти да си био роб у земљи Мисирској, и Господ Бог твој изведе те оданде руком крјепком и мишицом подигнутом. Зато ти је Господ Бог твој заповједио да светкујеш дан одмора. [*5 Мој 15, 15; 16, 12; 24, 18, 22.]

16. Поштуј оца својега и матер своју, као што ти је заповједио Господ Бог твој, да би се продужили дани твоји и да би ти добро било на земљи коју ти даје Господ Бог твој.

17. Не убиј.

18. Не чини прељубе.

19. Не кради.

20. Не свједочи лажно на ближњег својега.

21. Не пожели жене ближњег својега, не пожели куће ближњег својега, ни њиве његове, ни слуге његова, ни слушкиње његове, ни вола његова, ни магараца његова, нити ишта шта је ближњег твојега.

22. Те ријечи изговори Господ свему збору вашем на гори усред огња, облака и мрака, гласом великим, и ништа више, него их написа на двије *плоче камене које ми даде. [*2 Мој 31, 18.]

23. А ви кад чувате глас усред таме, јер гора огњем гораше, приступисте к мени, сви главари од племена ваших и старјешине ваше,

24. И рекосте: Гле, показа нам Господ Бог наш славу и величину своју, и чусмо глас његов усред огња; данас видјесмо гдје Бог говори с човјеком, и човјек оста *жив. [*5 Мој 4, 33.]

25. Па сада зашто да помремо? Јер ће нас спалити онај огањ велики; ако јоште чујемо глас Господа Бога својега, помријећемо.

26. *Јер које је тијело чуло глас Бога живог гдје говори усред огња, као ми, и остало живо? [*5 Мој 4, 33.]

27. Иди ти и саслушај све што ће казати Господ Бог наш, па онда ти кажи нама што ти год рече Господ Бог наш, а ми ћемо слушати и творити.

28. И Господ чу глас од ријечи ваших кад ви говорасте, и рече ми Господ: Чух глас од ријечи тога народа које рекоше теби; што рекоше, добро рекоше.

29. О, кад би им било срце свагда тако да ме се боје и држе све заповијести моје свагда, да би добро било њима и синовима њиховијем довијека.

30. Иди, реци им: Вратите се у шаторе своје.

31. А ти стани овдје код мене, и казаћу ти све заповијести и уредбе и законе, које ћеш их научити да творе у земљи коју им дајем у нашљедство.

32. Гледајте, дакле, да чините како вам је заповједио Господ Бог ваш, не сврћите ни надесно ни налијево. [*ИНав 1, 8; ПрС 4, 27.]

33. Цијелијем путем који вам је заповједио Господ Бог ваш, идите да бисте живи били и да би вам добро било, и да би вам се продужили дани у земљи коју ћете наслиједити.

6. *Објашњење прве заповијести. О послушности и љубави према Господу.*

1. А ово су заповијести и уредбе и закони које Господ Бог ваш заповједи да вас учим да их творите у земљи у коју идете да је наслиједите,

2. Да би се бојао Господа Бога својега држећи све уредбе његове и заповијести његове, које ти ја заповиједам, ти и син твој и унук твој свега вијека својега, да би ти се продужили дани твоји.

3. Чуј, дакле, Израиљу, и гледај да тако чиниш да би ти добро било и да бисте се умножили веома у земљи у којој тече млијеко и мед, као што ти је рекао Господ Бог отаца твојих.

4. *Чуј, Израиљу: Господ је Бог наш једини Господ. [*Мк 12, 29; 1 Кор 8, 4, 6.]

5. Зато *љуби Господа Бога својега из свега срца својега и из све душе своје и из све снаге своје. [*5

Мој 10, 12; 2 цар 23, 25; Мт 22, 37.]

6. И *нека ове ријечи које ти ја заповиједам данас буду у срцу твом. [*5 Мој 11, 18-20.]
7. И често их напомињи синовима својим, и говори о њима кад сједиш у кући својој и кад идеш путем, кад лијежеш и кад устајеш.
8. И *вежи их себи на руку за знак, и нека ти буду као почеонок међу очима. [*2 Мој 13, 9; Мт 23, 5.]
9. И напиши их на довратницима од куће своје и на вратима својим.
10. А кад те уведе Господ Бог твој у земљу за коју се заклео оцима твојим, Авраму, Исаку и Јакову, да ће ти је дати, у градове велике и добре, којих нијеси зидао.
11. И у куће пуне свакога добра, којих нијеси пунио, и на студенце ископане, којих нијеси копао, у винограде и у маслинике, којих нијеси садио, и *станеш јести и наситиш се, [*5 Мој 8, 10.]
12. Чувај се да не заборавиш Господа који те је извео из земље Мисирске, из куће ропске.
13. *Господа Бога својега бој се, и њему служи, и његовим се именом куни. [*5 Мој 10, 20; Мт 4, 10.]
14. Не идите за другим боговима између богова других народа, који су око вас.
15. Јер је *Бог ревнитељ, Господ Бог твој, усред тебе, па да се не би разгњевио Господ Бог твој на те и истријебио те са земље. [*2 Мој 20, 5.]
16. *Немојте кушати Господа Бога својега † као што га кушасте у Маси. [*Мт 4, 7; † 2 Мој 17, 2, 7.]
17. Држите добро заповијести Господа Бога својега и свједочанства његова и уредбе његове које ти је заповједио,
18. И чини што је право и добро пред Господом да би ти било добро и да би ушао у добру земљу, за коју се заклео Господ оцима твојим, и да би је наслиједио,
19. Да би отјерао све непријатеље твоје испред тебе, као што ти је рекао Господ.
20. Па *кад те запита послите син твој говорећи: Каква су то свједочанства и уредбе и закони, што вам је заповједио Господ Бог наш? [*2 Мој 13, 14.]
21. Онда кажи *сину својему: Бијасмо робови Фараонови у Мисиру, и изведе нас Господ из Мисира руком крјепком, [*Пс 44, 2.]
22. И учини Господ знаке и чудеса велика и зла у Мисиру на Фараону и на свему дому његову пред нама,
23. А нас изведе оданде да нас уведе у земљу за коју се заклео оцима нашим да ће нам је дати.
24. И заповједи нам Господ да вршимо све ове уредбе бојећи се Господа Бога својега, да би нам било добро свагда и да би нас сачувао у животу, као што се види данас.
25. И биће нам правда ако уздржимо и устворимо све заповијести ове пред Господом Богом својим, како нам је заповједио.

7. Упозорење на опасност дружења с другим народима. Обећање божанског благослова.

1. Кад те Господ Бог твој уведе у земљу у коју идеш да је наслиједиш, и отјера испред тебе народе многе, Хетеје и Гергесеје и Амореје и Хананеје и Ферезеје и Јевеје и Јевусеје, седам народа већих и јачих од тебе,
2. И преда их Господ Бог твој теби, и ти их разбијеш, потри их, не хватај с њима вјере, нити се смилуј на њих;
3. Нити се пријатељи с њима; кћери своје не даји за сина њихова, нити кћери њихове узимај за сина својега.
4. Јер би отпадила сина твојега од мене, и служио би боговима другим, те би се разгњевио Господ на вас и потро вас брзо.
5. Него ово им учините: *Олтаре њихове раскопајте, и ликове њихове поломите, лугове њихове исијеците, и резане богове њихове огњем спалите. [*2 Мој 34, 13; 5 Мој 12, 2, 3.]
6. *Јер си ти народ свет Господу Богу својему, тебе је изабрао Господ Бог твој да му будеш народ особит мимо све народе на земљи. [*2 Мој 19, 6.]
7. Не зато што би вас било више него других народа прихвати вас Господ и изабра вас; јер вас бијаше мање него икојега другога народа;
8. Него што вас Господ милује и што држи заклетву којом се заклео оцима вашим, зато вас је Господ извео руком крјепком и избавио вас из куће ропске, из руке Фараона, цара Мисирскога.
9. И тако знај да је Господ Бог твој Бог, Бог вјеран, који држи завјет свој и милост своју до тисућу кољена онима који га љубе и држе заповијести његове,
10. И плаћа онима који мрзе на њ, свакоме истребљујући га, и не одгађа ономе који мрзи на њ, плаћа свакоме.
11. Зато држи заповијести и уредбе и законе, које ти данас ја заповиједам, да их твориш.
12. И ако ове законе узаслушате и уздржите и устворите, и Господ ће Бог твој држати теби завјет и

милост, за коју се заклео оцима твојим;

13. И миловаће те и благословиће те и умножиће те; благословиће плод утробе твоје и плод земље твоје, жито твоје и вино твоје и уље твоје, плод говеда твојих и стада оваца твојих у земљи за коју се заклео оцима твојим да ће ти је дати.

14. Бићеш благословен мимо све народе: неће бити у тебе ни мушкога ни женскога неплодна, ни међу стоком твојом.

15. И уклониће од тебе Господ сваку болест, и од љутих зала Мисирских која знаш неће ниједнога пустити на тебе, него ће их пустити на оне који мрзе на те.

16. И истријеби све народе које ти Господ Бог твој преда, нека их не пожали око твоје, и немој служити боговима њиховијем, јер би ти то било замка.

17. Ако би рекао у срцу свом: Већи су ови народи од мене, како их могу изагнати?

18. Не бој их се; памти добро што је учинио Господ Бог твој с Фараоном и са свијем Мисирцима,

19. *Велика кушања која видјеше очи твоје, и знаке и чудеса и руку крјепку и мишицу подигнуту којом те изведе Господ Бог твој; онако ће учинити Господ Бог твој са свијем народима од којих би се уплашио. [*5 Мој 4, 34.]

20. И *стршљене ће послати Господ Бог твој на њих докле не изгину који би остали и сакрили се од тебе. [*2 Мој 23, 28.]

21. Не плаши се од њих, јер је Господ Бог твој усред тебе, Бог велики и страшни.

22. Господ ће Бог твој мало помало потрти те народе испред тебе; нећеш их моћи одједанпут истријебити да се не би умножило на тебе звијерје пољско.

23. Али ће их предати Господ Бог твој теби, и затираће их затирањем великим докле се не затру.

24. И предаће царева њихове у твоје руке да затреш име њихово под небом, неће се ниједан одржати пред тобом, докле их не потреш.

25. Резане богове њихове спали огњем, немој да се полакомиш на сребро или злато што је на њима и да га узмеш, да ти не буде замка, јер је гадно пред Господом Богом твојим.

26. И немој да унесеш гада у дом свој, да не будеш проклет као и он, него се гади на њ и грози се од њега, јер је проклето.

8. Опомињање на благодарење Господу.

1. Држите и творите све заповијести које вам ја заповједам данас, да бисте живи били и умножили се, и да бисте ушли у земљу за коју се Господ заклео оцима вашим, и да бисте је наслиједили.

2. И опомињи се свега пута којим те је водио Господ Бог твој четрдесет година по пустињи, да би те намучио и *искушао, да се зна шта ти је у срцу, хоћеш ли држати заповијести његове или нећеш.

[*5 Мој 13, 3; 1 Мој 22, 1; 2 Мој 16, 4; 20, 20; Суд 2, 22.]

3. И мучио те је, и глађу те морио; али те је опет *хранио маном, за коју ти нијеси знао ни оци твоји, да би ти показао да човјек † не живи о самом хљебу него о свему што излази из уста Господњих. [*2 Мој 16, 12; † Мт 4, 4.]

4. *Одијело твоје не овешта на теби, нити нога твоја отече за овијех четрдесет година; [*5 Мој 29, 5.]

5. Зато познај у срцу свом да те Господ Бог твој гаји као што човјек гаји своје дијете.

6. И држи заповијести Господа Бога својега ходећи путовима његовијем и бојећи се њега.

7. Јер Господ Бог твој увешће те сада у добру земљу, у земљу у којој има доста потока и извора и језера, што извиру по долинама и по брдима;

8. У земљу изобилну пшеницом и јечмом и виновом лозом и смоквама и шипцима, земљу изобилну маслином, од које бива уље, и медом;

9. У земљу гдје нећеш сиротињски јести хљеба, гдје ти неће ништа недостајати; у земљу гдје је камење гвожђе и гдје ћеш из брда њезинијех сјећи мјед.

10. Јешћеш и бићеш сит, па благосиљај Господа Бога својега за добру земљу коју ти да.

11. И чувај се да не заборавиш Господа Бога својега бацивши у немар заповијести његове и законе његове и уредбе његове, које ти ја заповиједам данас.

12. И кад узједеш и наситиш се, и добре куће начиниш и у њима станеш живјети,

13. И кад се говеда твоја и овце твоје наплоде, и кад ти се намножи сребро и злато, и што год имаш кад ти се намножи,

14. Немој да се понесе срце твоје и заборавиш Господа Бога својега који те је извео из земље Мисирске, из куће ропске;

15. Који те је водио преко оне пустиње велике и страшне гдје живе *змије ватрене и скорпије, гдје је суша а нема воде; који ти је извео воду из тврдога камена; [*4 Мој 21, 6.]

16. Који те је хранио у пустињи маном, за коју не знаше оци твоји, да би те намучио и искушао те

и, најпослије, да би ти добро учинио.

17. Нити говори у срцу својем: Моја снага и сила моје руке добавила ми је ово благо.

18. Него се опомињи Господа Бога својега; јер ти он даје снагу да добављаш благо, да би потврдио завјет свој, за који се закleo оцима твојим, као што се види данас.

19. Ако ли заборавиш Господа Бога својега, и поћеш за другим боговима и њима станеш служити и клањати се, свједочим вам данас да ћете зацијело пропасти,

20. Пропашћете као народи које Господ потири испред вас, јер не послушасте гласа Господа Бога својега.

9. Опочињање на смјерност пред Господом.

1. Чуј, Израиљу! Ти данас прелазиш преко Јордана да уђеш и наслиједиш народе веће и јаче од себе, градове велике и *ограђене до неба; [*5 Мој 1, 28.]

2. Велик и висок народ, *синове Енакове, које знаш и за које си слушао: [*4 Мој 13, 33.]

3. Знај, дакле, данас да је Господ Бог твој, који иде пред тобом, *огањ који спаљује; он ће их истријебити и он ће их оборити пред тобом, и изагнаћеш их и истријебити брзо, као што ти је казао Господ. [*5 Мој 4, 24.]

4. Кад их Господ Бог твој отјера испред тебе, *немој да речеш у срцу свом: За правду моју уведе ме Господ у ову земљу да је наслиједим; јер Господ тјера оне народе испред тебе † за неваљалство њихово! [*5 Мој 8, 17; † 1 Мој 15, 16.]

5. Не идеш за правду своју ни за чистоту срца својега да наслиједиш ту земљу; него за неваљалство тијех народа Господ Бог твој тјера их испред тебе, и да одржи ријеч за коју се закleo оцима твојим, Авраму, Исаку и Јакову.

6. Знај, дакле, да ти Господ Бог твој не даје те добре земље за правду твоју да је наслиједиш, јер си *тврдоврат народ. [*2 Мој 32, 9.]

7. Памти и не заборави како си гњевео Господа Бога својега у пустињи; од онога дана кад изидосте из земље Мисирске па докле дођосте на ово мјесто, непокорни бијасте Господу.

8. И *код Хорива разгњевисте Господа, и од гњева шћаше Господ да истријеби. [*2 Мој 32, 4.]

9. Кад изидох на гору да примим плоче камене, плоче завјета који с вама учини Господ, тада стајаш на гори четрдесет дана и четрдесет ноћи хљеба не једући ни воде пијући.

10. И даде ми Господ двије плоче камене, исписане прстом Господњим, на којима бијаху ријечи све које вам изговори Господ на гори усред огња на дан збора вашег.

11. Послије четрдесет дана и четрдесет ноћи даде ми Господ двије плоче камене, плоче завјетне.

12. И рече ми Господ: Устани, сићи брже одавде; јер се поквари народ твој који си извео из Мисира, сићоше брзо с пута који им заповједих, и начинише себи ливен лик.

13. Још ми рече Господ говорећи: Погледах овај народ, и ето је народ тврда врата.

14. Пусти ме да их истријебим и име њихово затрем под небом; а од тебе ћу учинити народ јачи и већи него што је овај.

15. И ја се вратих и сићох с горе, а гора огњем гораше, и двије плоче завјетне бијаху ми у руку.

16. И погледах, а то згријешисте Господу Богу својему саливши себи теле, и брзо сићосте с пута који вам бјеше заповједио Господ.

17. Тада узех оне двије плоче и бацих их из руку својих, и разбих их пред вама.

18. Потом *падох и лежах пред Господом као прије, четрдесет дана и четрдесет ноћи, хљеба не једући ни воде пијући, због свијех гријеха ваших којима се огријешисте учинивши што је зло пред Господом и разгњевивши га. [*2 Мој 34, 28.]

19. Јер се *бојаш гњева и јарости којом се бјеше Господ разљутио на вас да вас истријеби; и услиши ме Господ и тада. [*Јев 12, 21.]

20. Бјеше се Господ и на Арона разгњевео веома да га шћаше убити; али се молих тада и за Арона.

21. И узех гријех ваш који учинисте, теле, и сажегох га огњем, и разбих га и сатрх га у прах, и просух прах његов у поток који тече с оне горе.

22. И у *Тавери и у † Маси и у Киврот-Атави гњевисте Господа. [*4 Мој 11, 3; † 2 Мој 17, 7.]

23. И кад вас посла Господ из Кадис-Варније говорећи: Идите и узмите ту земљу коју сам вам дао, опет се супротисте ријечи Господа Бога својега, и не вјеровасте му и не послушасте гласа његова.

24. Непокорни бијасте Господу откад вас познах.

25. Зато падох и лежах пред Господом четрдесет дана и четрдесет ноћи, јер бјеше рекао Господ да ће вас потрти.

26. И молих се Господу и рекох: Господе, Господе! немој потрти народа својега и нашљедства својега које си избавио величанством својим, које си извео из Мисира крјепком руком.

27. Опомени се слуга својих Аврама, Исака и Јакова, не гледај на тврђу народа овога, на неваљалство његово и на гријехе његове;

28. *Да не реку који живе у земљи одакле си нас извео: Није их могао Господ увести у земљу коју им обећа, или мрзио је на њих, зато их изведе да их побије у пустињи. [*4 Мој 14, 16.]

29. Јер су твој народ и твоје наслједство, које си извео силом својом великом и мишицом својом подигнутом.

10. Нове плоче Закона. Аронова смрт. Издвајање Левијевог племена. Шта тражи Господ од Израиља? Обрезање срца.

1. У то вријеме рече ми Господ: *Истеши двије плоче од камена као што бјеху прве, и изиди к мени на гору, и † начини ковчег од дрвета. [*2 Мој 34, 1; + 2 Мој 25, 10.]

2. И написаћу на тијем плочама ријечи које су биле на *првијем плочама што си разбио, па ћеш их метнути у ковчег. [*2 Мој 32, 19.]

3. Тако начиних ковчег од дрвета ситима, и истесах двије плоче од камена, као што бјеху прве, и изидох на гору с двјема плочама у руку.

4. И написа на тијем плочама што бјеше прво написао, десет ријечи, које вам изговори Господ на гори усред огња *на дан збора вашег; и даде ми их Господ. [*5 Мој 9, 10.]

5. И вратив се, сиђох с горе и *метнух плоче у ковчег који начиних, и осташе ондје, као што ми заповједи Господ. [*2 Мој 25, 21.]

6. А синови Израилеви пођоше од Вирота синова *Јакановијех у Мосеру. † Ондје умрије Арон и ондје би погребен; а Елеазар син његов поста свештеник на његово мјесто. [*4 Мој 33, 31; + 4 Мој 20, 28.]

7. Оданде отидоше у Гадгад, а од Гадгада у Јотвату, земљу гдје има много потока.

8. У то вријеме одвоји Господ племе Левијево да носе ковчег завјета Господњег, *да стоје пред Господом и служе му и † да благосиљају у име његово до данашњег дана. [*5 Мој 18, 5; + 4 Мој 6, 23.]

9. *Зато нема племе Левијево дијела ни наслједства с браћом својом; Господ је наслједство његово, као што му Господ Бог твој каза. [*4 Мој 18, 20.]

10. А ја стајох на гори као прије, четрдесет дана и четрдесет ноћи; и услиши ме Господ и тада, и не хтје те Господ затрти,

11. Него ми рече Господ: Устани и иди пред народом овијем да уђу у земљу за коју сам се закleo оцима њиховијем да ћу им је дати и да је наслиједе.

12. Сада, дакле, Израиљу, *шта иште од тебе Господ Бог твој осим да се бојиш Господа Бога својега, да ходиш по свијем путовима његовијем и да га љубиш и служиш Господу Богу својему из свега срца својега и из све душе своје, [*Мих 6, 8.]

13. Држећи заповијести Господње и уредбе његове, које ти ја данас заповиједам, да би ти било добро?

14. Гле, Господа је Бога твојега небо, и небо над небесима, земља, и све што је на њој.

15. Али само твоји оци омиљеше Господу, и изабра сјеме њихово након њих, вас између свијех народа, као што се види данас.

16. Зато *обрежите срце своје, и немојте више бити тврдоврати. [*5 Мој 30, 6.]

17. Јер је Господ Бог ваш Бог над боговима и господар над господарима, Бог велики, силни и страшни, који не гледа ко је ко, нити прима поклона;

18. Даје правичу сироти и удовици; и љуби дошљака дајући му хљеб и одијело.

19. Љубите, дакле, дошљака, јер сте били дошљаци у земљи Мисирској.

20. Бој се Господа Бога својега, њему служи и њега се држи, и његовијем се именом куни.

21. Он је хвала твоја и он је Бог твој, који тебе ради учини велике и страшне ствари, које видјеше очи твоје.

22. *Седамдесет душа бјеше отаца твојих кад сиђоше у Мисир; а сада учини ти Господ Бог твој те вас има много † као звијезда небеских. [*1 Мој 46, 27; + 5 Мој 1, 10.]

11. Опомињање на добра која је Бог чинио. Благослов за слушање, проклетство за неслушање.

1. Љуби, дакле, Господа Бога својега, и извршуј једнако што је заповједио да извршујеш, и уредбе његове, и законе његове и заповијести његове.

2. И познајте данас што ваши синови не знају нити видјеше, карање Господа Бога својега, величанство његово, крјепку руку његову и мишицу његову подигнуту,

3. И знаке његове и дјела његова, што учини усред Мисира на Фараону, цару Мисирском, и на свој земљи његовој,

4. И што учини војсци Мисирској, коњма и колима њиховијем, како учини, те *их вода Црвенога

- мора потопаи кад вас тјераху, и затре их Господ до данашњег дана, [*2 Мој 14, 27.]
5. И што вама учини у пустињи докле не дођосте до овога мјеста,
6. И *што учини Датану и Авирону, синовима Елијава сина Рувимова, како земља отвори уста своја и прождрије њих и породице њихове и шаторе њихове и све благо њихово што имаху, усред Израиља. [*4 Мој 16, 31.]
7. Јер ваше очи видјеше сва дјела Господња велика, која учини.
8. Зато држите све заповијести које вам ја данас заповиједам, да бисте се укријепили и наслиједили земљу, у коју идете да је наслиједите;
9. И да би вам се продуљили дани у земљи за коју се закле Господ оцима вашим да ће је дати њима и сјемени њихову, *земљу у којој тече млијеко и мед. [*2 Мој 3, 17.]
10. Јер земља у коју идеш да је наслиједиш, није као земља Мисирска из које сте изишли, гдје си сијао своје сјеме и залијевао на својима ногама као врт од зеља;
11. Него је земља у коју идете да је наслиједите земља у којој су брда и долине, и натапа је дажд небески;
12. Земља којом се стара Господ Бог твој и на коју су једнако обраћене очи Господа Бога твојега од почетка године до краја.
13. Зато, ако добро узаслушате заповијести које вам ја заповиједам данас, љубећи Господа Бога својега и служећи му свијем срцем својим и свом душом својом,
14. Тада *ћу давати дажд земљи вашој на вријеме, и рани и позни, и сабираћеш жито своје и вино своје и уље своје; [*3 Мој 26, 4.]
15. И за стоку ћу твоју дати траву у пољу твојем; и јешћеш и бићеш сит.
16. Чувајте се да се не превари срце ваше да се одметнете и служите туђим боговима и поклањате им се;
17. Да се не би разгневио Господ на вас и затворио небо да не буде дажда, и земља да не да рода својега, те бисте брзо изгинули у доброј земљи коју вам Господ даје.
18. Него *сложите ове ријечи моје у срце своје и у душу своју, и вежите их за знак себи на руку, и нека вам буду као почеонок међу очима вашим. [*5 Мој 6, 6-9.]
19. И учите их синове своје говорећи о њима кад сједиш у кући својој и кад идеш путем, и кад лијежеш и кад устајеш.
20. И напиши их на довратницима дома својега и на вратима својим,
21. Да би се умножили дани ваши и дани синова ваших по земљи, за коју се заклео Господ оцима вашим да ће им је дати, као дани небу над земљом.
22. Јер ако добро уздржите све ове заповијести које вам ја заповиједам да творите љубећи Господа Бога својега, и ходећи свијем путовима његовијем и њега се држећи,
23. Тада ће отјерати Господ све ове народе испред вас, и наслиједићете народе веће и јаче него што сте сами.
24. Свако мјесто на које ступи стопало ноге ваше, ваше ће бити; од пустиње до Ливана, и од ријеке, ријеке Еуфрата, до мора западнога биће међа ваша.
25. Неће се нико одржати пред вама; страх и трепет ваш пустиће Господ Бог ваш на сву земљу на коју ступите, као што вам каза.
26. Гле, *износим данас пред вас благослов и проклетство: [*5 Мој 30, 1, 15.]
27. *Благослов, ако узаслушате заповијести Господа Бога својега које вам ја данас заповиједам; [*5 Мој 28, 2.]
28. А проклетство, ако не узаслушате заповијести Господа Бога својега него сићете с пута који вам ја данас заповиједам, те поћете за другим боговима којих не познајете.
29. И кад те уведе Господ Бог твој у земљу у коју идеш да је наслиједиш, тада *изреци благослов онај на гори Гаризиму, а проклетство на гори Евалу. [*5 Мој 27, 12, 13; ИНав 8, 33-34.]
30. Оне су с ону страну Јордана, идући к западу, у земљи Хананеја који живе у равни према Галгалу *код равнице Морешке. [*1 Мој 12, 6.]
31. Јер ћете пријећи преко Јордана да ућете у земљу коју вам даје Господ Бог ваш да је наслиједите, и наслиједићете је и наставаћете у њој.
32. Гледајте, дакле, да творите све ове уредбе и законе које ја данас износим пред вас.

12. Мојсије објављује уредбе (глава 12-26). О мјесту и начину богослужења. Истребљење идолопоклоничке службе.

1. Ово су уредбе и закони које ћете држати и творити у земљи коју ти је Господ Бог отаца твојих дао да је наслиједиш, докле сте год живи на земљи.

2. *Раскопајте сасвијем сва мјеста у којима су служили боговима својим народи које ћете наслиједити, по високим брдима и по хумовима и под сваким зеленијем дрветом. [*5 Мој 7, 5.]
3. Оборите олтаре њихове и разбијте ликове њихове, и лугове њихове попалите огњем, и резане богове њихове изломите, и истријебите име њихово из онога мјеста.
4. Не чините тако Господу Богу својему.
5. Него га тражите у мјесту које избере Господ Бог ваш између свијех племена ваших себи за стан да ондје намјести име своје, и онамо идите.
6. Онамо носите жртве своје паљенице и друге жртве своје и десетке своје и приносе руку својих и завјете своје и драговољне приносе своје и првине од стоке своје крупне и ситне.
7. И једите ондје пред Господом Богом својим, и веселите се, ви и породице ваше, свачим за што се прихватите руком својом, чим те благослови Господ Бог твој.
8. Не чините како ми сада овдје чинимо, што је коме драго.
9. Јер још нијесте дошли до одмора и нашљедства, које ти даје Господ Бог твој.
10. Него кад пријеђете преко Јордана и станете живјети у земљи коју вам даје Господ Бог ваш да је наслиједите, и *смири вас од свијех непријатеља ваших унаоколо, те станете живјети без страха, [*ИНав 1, 13; 21, 44; 1 цар 5, 5; Пс 95, 11; Ос 2, 20; Јев 4, 11.]
11. Онда у мјесто које избере Господ Бог ваш да у њему настани име своје, донесите све што вам ја заповиједам, жртве своје паљенице и друге жртве своје, десетке своје и приносе руку својих и све што буде најбоље у ономе што завјетујете Господу.
12. И веселите се пред Господом Богом својим, ви и синови ваши и кћери ваше и слуге ваше и слушкиње ваше, и Левит који је у мјесту вашем, јер он нема дијела ни нашљедства с вама.
13. Чувај се да не приносиш жртава својих паљеница на ком год мјесту које угледаш;
14. Него на оном мјесту које избере Господ Бог у једном од твојих племена, ондје приноси жртве своје паљенице и ондје чини све што ти заповиједам.
15. Али ћеш моћи клати и јести месо како ти душа зажели у сваком мјесту својем по благослову Господа Бога својега који ти да; *чист и нечист може јести као срну и јелена. [*5 Мој 12, 22; 14, 5.]
16. Само крви не једите; пролијте је на земљу као воду.
17. Нећеш моћи јести у мјесту својем десетка од жита својега ни од вина својега ни од уља својега, ни првина од стоке своје крупне и ситне, ни онога што завјетујеш; ни приноса драговољнијех, ни приноса руку својих.
18. Него *то једи пред Господом Богом својим на мјесту које избере Господ Бог твој, ти и син твој и кћи твоја и слуга твој и слушкиња твоја, и Левит који је у мјесту твојем; и весели се пред Господом Богом својим свачим за што се прихватиш руком. [*5 Мој 14, 23.]
19. *Чувај се да не оставиш Левита док си год жив на земљи. [*5 Мој 14, 27.]
20. Кад рашири Господ Бог твој међе твоје, као што ти је казао, ако речеш: Да једем меса, кад душа твоја жели да једе меса, једи меса по свој жељи душе своје.
21. Ако би било далеко од тебе мјесто које Господ Бог твој избере да ондје намјести име своје, закољи од стоке своје крупне или ситне, коју ти да Господ, као што сам ти заповједио, и једи у свом мјесту по свој жељи душе своје.
22. *Како се једе срна и јелен, онако једи; и чист и нечист нека једе. [*5 Мој 12, 15.]
23. *Само пази да не једеш крви; јер је крв душа, па не једи душе с месом. [*5 Мој 12, 16.]
24. Не једи је; него је пролиј на земљу као воду.
25. Не једи је, да би добро било теби и синовима твојим након тебе, кад чиниш што је угодно Господу.
26. Али ствари своје свете, које имаш, и што завјетујеш, узми и дођи на мјесто које избере Господ.
27. И принеси жртве своје паљенице, месо и крв, на олтару Господа Бога својега; крв пак од других жртава твојих нека се пролије на олтар Господа Бога твојега, а месо једи.
28. Чувај и слушај све ове ријечи које ти ја заповиједам, да би добро било теби и синовима твојим након тебе довијека кад чиниш што је добро и право пред Господом Богом твојим.
29. Кад истријеби Господ Бог твој испред тебе народе ка којима идеш да наслиједиш земљу њихову, и наслиједивши је кад се настаниш у земљи њиховој,
30. *Чувај се да се не ухватиш у замку пошавши за њима пошто се потру испред тебе, и да не потражиш богова њиховијех, и речеш: Како су ови народи служили својим боговима, тако ћу и ја чинити. [*5 Мој 7, 16.]
31. Не чини тако Господу Богу својему; јер они чинише својим боговима све што је гадно пред Господом и на што он мрзи; јер су и синове своје и кћери своје сажизали боговима својим.
32. Што вам год ја заповиједам, све држите и творите, *нити што додајте к томе, ни одузмите од тога. [*5 Мој 4, 2.]

13. *Казна лажних пророка и заводника на идолопоклоничку службу.*

1. Ако устане међу вама пророк или који сње сања, и каже ти знак или чудо,
2. Па се збуди тај знак или чудо које ти каже, и он ти рече: Хајде да идемо за другим боговима којих не знаш, и њима да служимо,
3. Немој послушати што ти каже тај пророк или сањач, јер вас *куша Господ Бог ваш да би се знало љубите ли Господа Бога својега из свега срца својега и све душе своје. [**5 Мој 8, 2.*]
4. За Господом Богом својим идите, и њега се бојте; његове заповијести чувајте, и глас његов слушајте, и њему служите и њега се држите.
5. А *онај пророк или сањач да се погуби, јер вас је наговарао да се одметнете Господа Бога својега, који вас изведе из земље Мисирске и искупи вас из куће ропске, и одвраћао од пута који ти је заповједио Господ Бог твој да идеш њим; тако † истријеби зло из себе. [**5 Мој 18, 20; † 1 Кор 5, 13.*]
6. Ако би те подбадао брат твој, син матере твоје, или син твој или кћи твоја, или жена твоја мила, или пријатељ твој који ти је као душа твоја, говорећи ти тајно: Хајде да служимо другим боговима којих нијеси знао ни ти ни оци твоји,
7. Између богова других народа који су око вас, близу или далеко од тебе, од једнога краја земље до другога,
8. Не пристај с њим, нити га послушај; нека га не жали око твоје, и немој му се смилovati нити га таји,
9. Него га убиј; твоја рука нек се прва дигне на њ да га убијеш, па онда рука свега народа.
10. Заспи га камењем да погине; јер те шћаше одвратити од Господа Бога твојега, који те је извео из земље Мисирске, из куће ропске;
11. Да сав Израил чује и боји се, и да се више не учини тако зло међу вама.
12. Ако за какав град свој, који ти Господ Бог твој да да у њему живиш, чујеш гдје говоре:
13. Изиђоше људи неваљали између тебе и отпадише све који живе у граду њихову, говорећи: Хајде да служимо другим боговима којих не познајете,
14. Тада истражи и распитај, извиди добро, па ако буде истина и доиста се учинила она гадна ствар међу вама,
15. Побиј мачем све који живе у граду оном, и затри и њега и све што би у њему било, и стоку мачем побиј.
16. И сав плијен из њега скупи насред улице његове, спали огњем и онај град и сав плијен из њега Господу Богу својему, да буде гомила довијека и да се више не сазида.
17. И нека ти од проклетих ствари не прионе ништа за руку, еда би се Господ повратио од жестине гњева својега, учинио ти милост и смиловао се на те, и умножио те, као што се заклео оцима твојим,
18. Кад слушаш глас Господа Бога својега држећи све заповијести његове, које ти ја данас заповиједам, да би чинио што је право пред Господом Богом твојим.

14. *Забрана незнабожачких обичаја у жалости. Чиста и нечиста јела (упор. 3. Мојсијева 11). Десетак.*

1. Ви сте синови Господа Бога својега; *немојте се резати нити бријати међу очима за мртвацима. [**3 Мој 19, 28.*]
2. Јер си народ свет Господу Богу својему, и тебе изабра Господ да си му народ особит између свијех народа на земљи.
3. Не једи ништа гадно.
4. Ово су животиње које ћете јести: говече, овцу, козу,
5. Јелена, срну, бивола, дивокозу, једнорога и козу камењачу;
6. И све животиње које имају папке расцијепљене на двоје, и које преживају између животиња, њих једите.
7. Али не једите онијех које само преживају или које само имају папке расцијепљене на двоје, као: камиле, зеца, питомога зеца, јер преживају а немају папака раздвојенијех; да вам је нечисто;
8. Ни свињчета, јер има раздвојене папке али не прежива; да вам је нечисто; меса од њега не једите, и стрва се његова не дохватајте.
9. А између онијех што су у води, једите ове: што год има пера и љуске, једите;
10. А што нема пера и љусака, не једите; да вам је нечисто.
11. Све птице чисте једите;
12. А овијех не једите: орла, ни јастријеба, ни морскога орла,
13. Ни сокола, ни еје, ни крагуја по врстама њиховијем,

14. Ни гаврана по врстама његовијем,
15. Ни ћука, ни совуљаге, ни лиске, ни копца по врстама његовијем,
16. Ни буљине, ни ражња, ни лабуда,
17. Ни гема, ни свраке, ни гњурца,
18. Ни роде, ни чапље по врстама њезинијем, ни пупавца, ни љиљка.
19. И све бубине крилате да су вам нечисте; не једите их.
20. И све птице чисте једите.
21. *Ништа мрцино не једите; дошљаку који је код тебе подај нека једе или продај туђину; јер си народ свет Господу Богу својему. † Не кухај жарета у млијеку матере његове. [*2 Мој 22, 30; † 2 Мој 23, 19.]
22. *Десетак даји од свега рода усјева својега, што дође с њиве твоје, сваке године. [*3 Мој 27, 30.]
23. И једи пред Господом Богом својим на мјесту које избере да ондје настани име своје, десетак од жита својега, од вина својега и од уља својега, и првине од стоке своје крупне и ситне, да се учиш бојати се Господа Бога својега свагда.
24. Ако би ти био пут далак, те не би могао однијети зато што је далеко од тебе мјесто које избере Господ Бог твој да ондје намјести име своје, кад те Господ Бог твој благослови,
25. Онда учини у новац, и узев новац у руку своју, отиди у мјесто које избере Господ Бог твој,
26. И за те новце узми што зажели душа твоја, говеда, оваца, вина или другог јаког пића, и што би год зажелела душа твоја, па једи ондје пред Господом Богом својим, и весели се ти и дом твој.
27. Али *Левита који би био у мјесту твом, немој оставити, јер нема дијела ни наслједства с тобом. [*5 Мој 12, 19; 3 Мој 27, 32, 33.]
28. *Сваке треће године одвој сав десетак од доходака својих оне године, и остави га у свом мјесту. [*5 Мој 26, 12.]
29. Па нека дођу Левити (јер немају дијела ни наслједства с тобом) и дошљаци и сироте и удовице што су у мјесту твојем, и нека једу и насите се, да би те благословио Господ Бог твој у сваком послу руку твојих који би радио.

15. Суботна година. О отпуштању купљених јеврејских робова. Посвећивање првенаца стоке.

1. Сваке *седме године опраштај. [*2 Мој 23, 10, 11.]
2. А опраштање да бива овако: коме је ко дужан што, нека опрости што би могао тражити од ближњег својега; нека не тражи од ближњег својега и од брата својега, јер је опраштање Господње оглашено.
3. Од туђина тражи, али што би имао у брата својега, оно нека му опрости рука твоја,
4. Да не би било сиромаша међу вама, јер ће те обилно благословити Господ у земљи коју ти Господ Бог твој да у наслјество да је твоја.
5. Само ако добро узаслушаш глас Господа Бога својега гледајући да чиниш све ове заповијести које ти ја заповиједам данас.
6. Благословиће те Господ Бог твој, као што ти је казао, те *ћеш давати у зајам многим народима, а ни од кога нећеш узимати у зајам, и владаћеш многим народима, а они тобом неће владати. [*5 Мој 28, 12.]
7. Ако буде у тебе који сиромаш између браће твоје у ком мјесту твом, у земљи твојој коју ти даје Господ Бог твој, *немој да ти се стврдне срце твоје и да стиснеш руку своју брату својему сиромашу. [*1 Јн 3, 17.]
8. Него *отвори руку своју и позајми му радо колико му год треба у потреби његовој. [*Лк 6, 34, 35.]
9. Чувај се да не буде какво неваљалство у срцу твом, па да речеш: Близу је седма година, година опросна; и да око твоје не буде зло према брату твојему сиромашу, па да му не даш, а он зато да вапије ка Господу на те и буде ти гријех.
10. Подај му и нека не жали срце твоје кад му даш, јер ће за ту ствар благословити тебе Господ Бог твој у сваком послу твом и у свему за што се прихватиш руком својом.
11. Јер *неће бити без сиромаша у земљи; зато ти заповиједам и кажем: Отварај руку своју брату својему, невољнику и сиромашу својему у земљи својој. [*Мт 26, 11.]
12. *Ако ти се прода брат твој Јеврејин или Јеврејка, нека ти служи шест година, а седме године отпусти га од себе слободна. [*2 Мој 21, 2.]
13. А кад га отпустиш од себе слободна, немој га отпустити празна.
14. Даруј га чим између стоке своје и с гумна својега и из каце своје; подај му чим те је благословио Господ Бог твој.
15. И *опомињи се да си био роб у земљи Мисирској и да те је избавио Господ Бог твој; зато ти ја заповиједам ово данас. [*5 Мој 5, 15.]

16. Ако ли ти рече: Нећу да идем од тебе зато што те љуби и дом твој, јер му је добро код тебе,
 17. Тада узми шило и пробуши му ухо на вратима, и биће ти слуга довијека; и слушкињи својој учини тако.
 18. Немој да ти буде тешко кад га отпушташ од себе слободна, јер је двојином онолико колико најамник заслужио у тебе за шест година, да би те благословио Господ Бог твој у свему што радиш.
 19. *Све првенце у стоци својој крупној и ситној што буде мушко посвети Господу Богу својему; не ради на првенцу од краве своје, и не стризи првенца од оваца својих. [*2 Мој 12, 2.]
 20. *Пред Господом Богом својим једи их ти и породица твоја сваке године на мјесту које избере Господ. [*5 Мој 14, 23.]
 21. *Ако ли на њему буде мана, ако буде хромо или слијепо, или која год зла мана буде на њему, не кољи га Господу Богу својему. [*3 Мој 22, 20.]
 22. У свом мјесту поједи га; *и чист и нечист нека једе као срну и јелена. [*5 Мој 12, 15, 22.]
 23. *Само крви од њега не једи; пролиј је на земљу као воду. [*5 Мој 12, 16, 23.]

16. *О трима годишњим главним празницима (уп. 2 Мој 23, 14-17; 34, 18-24; 3 Мој 23); о судијама и управитељима.*

1. Држи мјесец *Авив, те слави пасху Господу Богу својему, јер мјесеца Авива извео те је Господ Бог твој из Мисира ноћу. [*2 Мој 12, 2 и даље.]
2. И закољи пасху Господу Богу својему, од крупне и ситне стоке, на мјесту које избере Господ да ондје настани име своје.
3. Не једи с њом хљеба киселог; седам дана једи с њом пријесан хљеб, хљеб невољнички, јер си *хитећи изашао из земље Мисирске, па да се опомињеш дана кад си изашао из Мисира док си год жив. [*2 Мој 12, 11.]
4. И да се не види у тебе квасац за седам дана нигдје међу границама твојим, и да не остане преконоћ ништа до јутра од меса које закољеш први дан увече.
5. Не можеш клати пасхе на сваком мјесту свом које ти да Господ Бог твој;
6. Него на мјесту које избере Господ Бог твој да ондје настани име своје, ондје кољи пасху увече о сунчаном заходу у исто вријеме кад си пошао из Мисира.
7. А пеци је и једи на мјесту које избере Господ Бог твој; и сјутрадан вративши се иди у своје шаторе.
8. Шест дана једи пријесне хљебове, а седми дан да је празник Господњи, тада не ради ништа.
9. Седам недјеља наброј; кад стане срп радити по љетини, онда почни бројити седам недјеља.
10. Тада празнуј празник недјеља Господу Богу својему; што можеш приноси драговољно како те буде благословио Господ Бог твој.
11. И весели се пред Господом Богом својим ти и син твој и кћи твоја и слуга твој и слушкиња твоја, и Левит који буде у мјесту твојем, и дошљак и сирота и удовица, што буду код тебе, на мјесту које избере Господ Бог твој да ондје настани име своје.
12. *И опомињи се да си био роб у Мисиру, те чувај и твори уредбе ове. [*5 Мој 5, 15.]
13. Празник сјеница празнуј седам дана, кад збереш с гумна својега и из каце своје.
14. И весели се на празник свој ти и син твој и кћи твоја и слуга твој и слушкиња твоја, и Левит и дошљак и сирота и удовица, што буду у мјесту твојем.
15. Седам дана празнуј празник Господу Богу својему на мјесту које избере Господ, кад те благослови Господ Бог твој у свакој љетини твојој и у сваком послу руку твојих; и буди весео.
16. Три пута у години нека дође свако мушко пред Господа Бога твојега на мјесто које избере: на празник пријеснијех хљебова, на празник недјеља и на празник сјеница, али нико да не дође празан пред Господа;
17. Него сваки с даром од онога што има, према благослову Господа Бога твојега којим те је даривао.
18. Судије и управитеље постави себи по свијем мјестима која ти да Господ Бог твој по племенима твојим, и нека суде народу право.
19. Не изврћи правде и *не гледај ко је ко; не примај поклона, јер поклон зашљепљује очи мудрима и изврће ријечи праведнима. [*5 Мој 1, 17.]
20. Сасвијем иди за правдом да би био жив и наслиједио земљу коју ти даје Господ Бог твој.
21. Не сади луга ни од каквијех дрвета код олтара Господа Бога својега који начиниш;
22. *И не подижи никаквога лика; на то мрзи Господ Бог твој. [*3 Мој 26, 1; Јер 2, 17.]

17. *Казна за идолопоклонство. Највиши суд свештеника. Закон о цару.*

1. Не приноси Господу Богу својему ни вола ни јагњета ни јарета на ком има мана или како год зло; јер је гадно пред Господом Богом твојим.
2. *Ако се нађе код тебе у којем од мјеста твојих, која ти да Господ Бог твој, човјек или жена да учини зло пред Господом Богом твојим преступајући завјет његов, [*5 Мој 13, 6.]
3. И отиде те служи другим боговима и клања им се, или *сунцу или мјесецу или чему год из војске небеске, што нијесам заповједио, [*5 Мој 4, 19.]
4. И теби се то јави и ти чујеш, онда распитај добро; па ако буде истина и доиста се учинила она гадна ствар у Израиљу,
5. Изведи онога човјека или ону жену, који учинише оно зло, на врата своја, човјека онога или жену, и заспи их камењем да погину.
6. На свједочанство *два или три човјека да се погуби онај кога ваља погубити; али на свједочанство † једнога човјека да се не погуби. [*5 Мој 19, 15; † 1 цар 21, 10; Јев 10, 28.]
7. Свједоци нека први дигну руке на њ да га убију; а потом сав народ; тако извади зло из себе.
8. Кад ти буде тешко расудити између крви и крви, између распре и распре, или између ране и ране, око којих буде парница у твојем мјесту, тада устани и иди у мјесто које избере Господ Бог твој;
9. И отиди к свештеницима Левитима или к судији који онда буде, па их упитај, и они ће ти казати како ваља пресудити.
10. И учини онако како ти кажу у мјесту које избере Господ, и гледај да учиниш сасвијем онако како те науче.
11. По закону којему те науче, и по пресуди коју ти кажу, учини; не одступи од онога што ти кажу ни надесно ни налијево.
12. Ако ли би се ко упро те не би хтио послушати свештеника који ондје стоји те служи Господу Богу твојему, или судије, такав човјек да се погуби; и извади зло из Израиља,
13. Да сав народ чује и боји се, и у напредак да не ради упорно.
14. Кад уђеш у земљу коју ти даје Господ Бог твој да је наслиједиш и населиш се у њој, ако речеш: *Да поставим себи цара, као што имају сви народи око мене, [*1 Сам 8, 5-9.]
15. Само онога постави себи за цара којег избере Господ Бог твој; између браће своје постави цара себи; а немој поставити над собом човјека туђина, који није брат твој.
16. Али да не држи много *коња, и да не враћа народа у Мисир да би имао много коња, јер вам је Господ казао: Не враћајте се више овим путем. [*1 цар 10, 26, 28.]
17. И да нема много жена, *да се не би отпадило срце његово, ни сребра ни злата да нема врло много. [*1 цар 11, 4.]
18. А кад сједе на пријесту царства својега, нека препише себи у књигу овај закон од свештеника Левита;
19. И нека га држи код себе и нека га чита док је жив, да се учи бојати се Господа Бога својега, држати све ријечи овога закона и ове уредбе, и творити их;
20. Да се не би подигло срце његово изнад браће његове, и да не би одступило од ове заповијести ни надесно ни налијево, да би дуго царовао он и синови његови у Израиљу.

18. *Левитско свештенство. Упозорење на врачање и гатање. Обећање правога пророка.*

1. Свештеници Левити и све племе Левијево *да немају дијела ни нашљедства с осталијем синовима Израиљевијем; нека једу огњене жртве Господње и његово нашљедство. [*4 Мој 18, 20; 5 Мој 10, 9.]
2. Нашљедства, дакле, да немају међу браћом својом: Господ је нашљедство њихово, као што им је казао.
3. Али ово да припада свештеницима од народа, од онијех који принесу жртву, било вола или јагње: да се даје свештенику плеће и обје вилице и желудац.
4. Првине од жита својега, од вина својега и од уља својега, и првине од вуне с оваца својих подај му.
5. Јер њега изабра Господ Бог твој између свијех племена твојих да стоји и служи у име Господње, он и синови његови довијека.
6. И кад дође који Левит из којег год мјеста твојега из свега Израиља, гдје настава, кад дође по жељи душе своје у мјесто које избере Господ,
7. Нека служи у име Господа Бога својега као и друга браћа његова Левити, који ондје стоје пред Господом.
8. Нека једу једнак дио, осим онога што би које продао у породици отаца својих.
9. Кад уђеш у земљу коју ти Господ Бог твој даје, не учи се чинити гадна дјела онијех народа.
10. Нека се не нађе у тебе који би водио сина својега или кћер своју *кроз огањ, ни † врачар, ни који

гата по звијездама, ни који гата по птицама, ни урочник, [*3 Мој 18, 21; + 3 Мој 19, 26, 31; 20, 27.]

11. Ни бајач, ни који се договара са злијем духовима, ни опсјенар, ни који пита мртве.

12. Јер је гад пред Господом ко год тако чини, и за такве гадове тјера те народе Господ Бог твој испред тебе.

13. Држи се сасвијем Господа Бога својега.

14. Јер ти народи које ћеш наслиједити, слушају гатаре и врачаре, а теби то не допушта Господ Бог твој.

15. *Пророка усред тебе, између браће твоје, као што сам ја, подигнуће ти Господ Бог твој; њега слушајте, [*Јн 1, 45; 6, 14; 7, 40; Дан 3, 22; 7, 37.]

16. По свему како си искао од Господа Бога својега на Хориву на дан сабора својега говорећи: *Да више не чујем гласа Господа Бога својега и да више не гледам огња тога великога, да не погинем. [*2 Мој 20, 19; Јев 12, 19.]

17. Зато ми рече Господ: *Добро рекоше што рекоше. [*5 Мој 5, 28.]

18. Пророка ћу им подигнути између браће њихове, као што си ти, и метнућу ријечи своје у уста његова, и казиваће им све што му заповједим.

19. А ко год не би послушао ријечи мојих, које ће говорити у моје име, од тога ћу ја тражити.

20. Али *пророк који би се усудио говорити што у моје име што му ја не заповједим да говори, или који би говорио у име других богова, такав пророк да се погуби. [*5 Мој 13, 5; Јер 14, 15.]

21. Ако ли речеш у срцу својем: Како ћемо познати ријеч које није Господ рекао?

22. Што би пророк рекао у име Господње, па се не збуди и не наврши се, то је ријеч које није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се.

19. Градови уточишта. Неповредивост међе. Казна за лажне свједоке.

1. Кад Господ Бог твој потре народе којих земљу даје теби Господ Бог твој, и кад их наслиједиш и настаниш се по градовима њиховијем и по кућама њиховијем,

2. Одвој три града усред земље своје, коју ти даје Господ Бог твој да је наслиједиш,

3. Начини пут и раздијели на троје крајеве земље своје, коју ти да Господ Бог твој у нашљедство, па нека бјежи онамо сваки крвник.

4. А овако нека буде с крвником који утече онамо да би остао жив: ко убије ближњега својега нехотице, не мрзивши прије на њ,

5. Као кад би ко отишао с ближњим својим у шуму да сијече дрва, па би замахнуо сјекиром у руци својој да посијече дрво, а она би спала с држалице и погодила би ближњега његова тако да умре, он нека утече у који од тијех градова да остане жив,

6. Да не би осветник потјерао крвника док му је срце распаљено, и да га не би стигао на далеку путу и убио га, премда није заслужио смрти, јер није прије мрзио на њ.

7. Зато ти заповиједам и велим: Три града одвој.

8. А кад рашири Господ Бог твој међе твоје, као што се заклео оцима твојим, и да ти сву земљу коју је рекао дати оцима твојим,

9. Ако уздржиш и утвориш све ове заповијести које ти ја данас заповиједам, да љубиш Господа Бога својега и ходиш путовима његовијем свагда, онда додај још три града осим она три,

10. Да се не пролева крв права у земљи твојој, коју ти Господ Бог твој даје у нашљедство, и да не буде на теби крв.

11. Али ако ко мрзи на ближњега својега и вреба га, и скочи на њ, и удари га тако да умре, а он утече у који од тијех градова,

12. Онда старјешине мјеста његова нека пошљу и узму га оданде, и предаду га у руке осветнику да се погуби.

13. Нека га не жали око твоје, него скини крв праву с Израиља, да би ти добро било.

14. *Не помичи међе ближњега својега коју поставе стари у нашљедству твојем које добијеш у земљи коју ти Господ Бог твој даје да је наслиједиш. [*5 Мој 27, 17.]

15. *Нека не устаје један свједок на човјека ни за какво зло и ни за какав гријех између свијех гријеха који се чине, него на ријечима два или три свједока да остаје ствар. [*5 Мој 17, 6; 4 Мој 35, 30; Јн 8, 17; 2 Кор 13, 1; Јев 10, 28.]

16. Ако би устао лажан свједок на кога да свједочи на њега да се одмеће Бога,

17. Онда нека стану та два човјека, који имају ту распру, пред Господа, *пред свештенике и пред судије које буду у то вријеме; [*5 Мој 17, 9.]

18. И нека добро испитају судије; ако свједок онај буде лажан свједок и лажно свједочи на брата својега,

19. Учините му онако како је он мислио учинити брату својему; и извади зло из себе,
 20. Да се остали чувши то боје и у напредак више не чине такво зло усред тебе.
 21. Нека не жали око твоје: *живот за живот, око за око, зуб за зуб, руку за руку, ногу за ногу. [*2 Мој 21, 23-25.]

20. Закон о рату, ослобађању од војничке дужности и о поступању с непријатељским градовима.

1. Кад отидеш на војску на непријатеља својега и видиш коње и кола и народ већи од себе, немој се уплашити од њих, јер је с тобом Господ Бог твој, који те је извео из земље Мисирске.
2. И кад пођете да се побијете, нека приступи свештеник и проговори народу,
3. И нека им рече: Слушај Израиљу! Ви полазите данас у бој на непријатеље своје, нека не трне срце ваше, не бојте се и не плашите се, нити се предајте од њих.
4. Јер Господ Бог ваш иде с вама и биће се за вас с непријатељима вашим да вас сачува.
5. Потом и војводе нека проговоре народу и реку: Ко је саградио нову кућу а није почео сједјети у њој, нека иде, нек се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други почео сједјети у њој.
6. И ко је посадио виноград а још га *није брао, нека иде, нек се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други га брао. [*3 Мој 19, 24; 5 Мој 28, 30.]
7. И *ко је испросио дјевојку а још је није одвео, нека иде, нек се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други је одвео. [*5 Мој 24, 5.]
8. Још и ово нека кажу војводе народу и реку: *Ко је страшив и трне му срце, нека иде, нек се врати кући својој, да не би трнуло срце браћи његовој као њему. [*Суд 7, 3.]
9. И кад војводе изговоре народу, онда нека намјесте главаре од чета пред народ.
10. Кад дођеш под који град да га бијеш, прво га понуди миром.
11. Ако ти одговори миром и отвори ти врата, сав народ који се нађе у њему нека ти плаћа данак и буде ти покоран.
12. Ако ли не учини мира с тобом него се стане бити с тобом, тада га биј.
13. И кад га Господ Бог твој преда у руке твоје, *побиј све мушкиње у њему мачем. [*4 Мој 31, 7.]
14. А жене и дјецу и стоку и што год буде у граду, сав плијен у њему, отми, и једи плијен од непријатеља својих који ти да Господ Бог твој.
15. Тако чини са свијем градовима који су далеко од тебе и нијесу од градова овијех народа.
16. А у градовима овијех народа које ти Господ Бог твој даје у нашљедство, не остави у животу ниједне душе живе.
17. Него их затри сасвијем, Хетеје и Амореје и Хананеје и Ферезеје и Јевеје и Јевусеје, као што ти је заповједио Господ Бог твој,
18. Да вас не науче чинити гадна дјела која чинише боговима својим, и да не згријешите Господу Богу својему.
19. Кад опколиш какав град и будеш дуго под њим бијући га да би га узео, не квари дрвета његовијех сјекиром; јер можеш с њих јести, зато их не сијечи; јер дрво пољско је ли човјек да уђе у град испред тебе?
20. Него дрвета која знаш да им се род не једе, њих обаљуј и сијечи и гради заклон од града који се бије с тобом, докле не падне.

21. О непознатом убиству; о заробљеним женама; о праву првенаштва у синова од двије жене; о непослушним синовима и о обешеним.

1. Кад се нађе убијен човјек у земљи коју ти даје Господ Бог твој да је наслиједиш, гдје лежи у пољу, а не зна се ко га је убио,
2. Тада нека изиду старјешине твоје и судије твоје, и нека измјере од убијенога до градова који су око њега.
3. Па који град буде најближе убијенога, старјешине онога града нека узму јуницу из говеда на којој се још није радило, која није вукла у јарму,
4. И нека одведу старјешине онога града ту јуницу у пуну долину гдје се не копа ни сије, и нека закољу јуницу ондје у долини.
5. Потом нека приступе свештеници, синови Левијеви; јер њих изабра Господ Бог твој да му служе и да благосиљају у име Господње, и *на њиховијем ријечима да остаје свака распра и свака штета; [*5 Мој 17, 8-9.]
6. И све старјешине онога града који буду најближе убијенога *нека оперу руке своје над закланом јуницом у оној долини. [*Мт 27, 24.]
7. И тврдећи нека реку: Руке наше нијесу пролиле ове крви, нити су очи наше видјеле;

8. Милостив буди народу својему Израиљу, који си искупио, Господе, и не мећи праве крви на народ свој Израиља. Тако ће се очистити од оне крви.
9. И ти ћеш скинути праву крв са себе кад учиниш што је право пред Господом.
10. Кад отидеш на војску на непријатеље своје, и преда их Господ Бог твој у руке твоје и заробиш их много.
11. И угледаш у робљу лијепу жену, и омили ти да би је хтио узети за жену,
12. Одведи је кући својој; и нека обрије главу своју и среже нокте своје;
13. И нека скине са себе хаљине своје у којима је заробљена, и нека сједи у кући твојој, и жали за оцем својим и за матером својом цио мјесец дана; потом лези с њом, и буди јој муж и она нек ти буде жена.
14. Ако ти последије не би била по вољи, пусти је нека иде куда јој драго, али никако да је не продаш за новце ни да њом тргујеш, јер си је осрамотио.
15. Ко би имао двије жене, једну милу а другу немилу, па би родила синове, и мила и немилу, и првенац би био од немиле,
16. Онда кад дође вријеме да подијели синовима својим што има, не може првенцем учинити сина од миле преко сина од немиле који је првенац;
17. Него за првенца нека призна сина од немиле и даде му два дијела од свега што има, јер је он *почетак силе његове, његово је право првеначко. [*1 Мој 49, 3.]
18. Ко би имао сина самовољна и непокорна, који не слуша оца својега ни матере своје, и којег они и караше па опет не слуша,
19. Нека га узму отац и мати, и нека га доведу к старјешинама града својега на врата мјеста својега,
20. И нека кажу старјешинама града својега: Овај син наш самовољан је и непокоран, не слуша нас, изјелица је и пијаница.
21. Тада сви људи онога мјеста нека га заспу камењем да погине; и тако извади зло из себе, да *сав Израиљ чује и боји се. [*5 Мој 13, 11.]
22. *Ко згријеш тако да заслужи смрт, те буде осуђен на смрт и објесиш га на дрво, [*4 Мој 25, 4; ИНав 8, 20; 10, 26-27; 1 Сам 31, 10; 2 Сам 4, 12; 21, 6-9.]
23. *Нека не преноћи тијело његово на дрвету, него га исти дан погребите, јер је † проклет пред Богом ко је објешен; зато не скврни земље коју ти Господ Бог твој даје у наслједство. [*ИНав 8, 29; 10, 27; † Гал 3, 13.]

22. *Разни прописи, особито о љубави према људима и о сажалењу према животињама. Закони због гријеха прељубе и нечедности.*

1. Кад *видиш вола или овцу брата својега гдје лута, немој проћи мимо њих, него их одведи брату својему. [*2 Мој 23, 4.]
2. Ако ли ти брат твој није близу или га не знаш, одведи их својој кући нека буду код тебе докле их не потражи брат твој, и тада му их врати.
3. Тако учини и с магарцем његовијем и с хаљином његовом; и тако учини са сваком стварју брата својега изгубљеном, кад је изгуби а ти је нађеш, немој проћи мимо њу.
4. Кад видиш магарца или вола брата својега гдје је пао на путу, немој их проћи, него их подигни с њим.
5. Жена да не носи мушкога одијела нити човјек да се облачи у женске хаљине, јер је гад пред Господом Богом твојим ко год тако чини.
6. Кад наиђеш путем на гнијездо птичије, на дрвету или на земљи, са птићима или с јајцима, а мајка лежи на птићима или на јајцима, *немој узети мајке с птићима. [*3 Мој 22, 28.]
7. Него пусти мајку, а птиће узми, да би ти добро било и да би ти се продуљили дани.
8. Кад градиш нову кућу, начини ограду око стрехе своје да не би навучао крви на дом свој кад би ко пао с њега.
9. *Не сиј у винограду својем другога сјемена да не би оскврњио и род од сјемена које посијеш и род виноградски. [*3 Мој 19, 19.]
10. Не ори на вољу и на магарцу заједно.
11. *Не облачи хаљине ткане од вуне и од лана заједно. [*3 Мој 19, 19.]
12. *Начини себи ресе на четири краја од хаљине коју облачиш. [*4 Мој 15, 38.]
13. Ко се ожени, па му жена омрзне пошто легне с њом,
14. Па да прилику да се говори о њој и проспе рђав глас о њој говорећи: Ожених се овом, али легавши с њом, не нађох у ње дјевојаштва;
15. Тада отац дјевојчин и мати нека узму и донесу знаке дјевојаштва њезина пред старјешине града

својега на врата,

16. И нека рече отац дјевојчин старјешинама: Ову кћер своју дадох овому човјеку за жену, а он мрзи на њу,

17. И даде прилику да се говори о њој рекав: Не нађох у твоје кћери дјевојаштва; а ево знака дјевојаштва кћери моје. И нека разастру хаљину пред старјешинама градским.

18. Тада старјешине града онога нека узму мужа њезина и накарају га,

19. И нека га оглобе сто сикала сребра, које нека даду оцу дјевојчину зато што је изнио рђав глас на дјевојку Израилку, и нека му буде жена; да је не може пустити док је жив.

20. Али ако буде оно истина, да се није нашло дјевојаштво у дјевојке,

21. Тада нека изведу дјевојку на врата оца њезина и нека је заспу камењем људи онога мјеста да погине зато што *учини срамоту у Израилу курвавши се у дому оца својега. Тако извади зло из себе. [*1 Мој 34, 7.]

22. *Ако се ко ухвати гдје лежи са женом удатом, нека се погубе обоје, човјек који је лежао са женом и жена. Тако извади зло из Израиља. [*3 Мој 20, 10.]

23. Кад дјевојка буде испрошена за кога, па је нађе когод у мјесту и облежи је,

24. Изведите их обоје на врата онога мјеста, и заспите их камењем да погину, дјевојку што није викала у мјесту, а човјека што је осрамотио жену ближњег својега. Тако извади зло из себе.

25. Ако ли у пољу нађе човјек дјевојку испрошену, и силом је облежи, тада да се погуби само човјек који је облежа;

26. А дјевојци не чини ништа, није учинила гријеха који заслужује смрт, јер као кад ко скочи на ближњег својега и убије га, таква је и та ствар;

27. Јер нађе је у пољу, и дјевојка испрошена вика, али не би никог да је одбрани.

28. Ако ко нађе дјевојку која није испрошена и ухвати је и легне с њом, и затеку се,

29. Тада човјек онај који је легао с њом да да оцу дјевојчину педесет сикала сребра, и нека му она буде жена зато што је осрамотио; да је не може пустити док је жив.

30. Нико да се не жени женом оца својега, ни да открије скута оца својега.

23. *Примање и непримање у сабор Господњи. Разни други закони.*

1. У сабор Господњи да не улази ни утучен ни ушкопљен.

2. У сабор Господњи да не улази копиле, ни десето кољено његово да не улази у сабор Господњи.

3. Ни Амонац ни Моавац да не улази у сабор Господњи, ни десето кољено њихово, да не улази у сабор Господњи довијека.

4. Зато што не изиђоше пред вас с хљебом и водом на путу кад сте ишли из Мисира, и што *најмише за новце на вас Валама, сина Веорова, из Феторе у Месопотамији да те прокуне, [*4 Мој 22, 5, 6.]

5. Премда не хтје Господ Бог твој послушати Валама, него ти Господ Бог твој обрати проклетство у благослов, јер те милова Господ Бог твој.

6. Не тражи мира њихова ни добра њихова нигда за свога вијека.

7. Немој се гадити на Идумејца, јер ти је брат; немој се гадити на Мисирца, јер си био дошљак у земљи његовој.

8. Синови који се роде од њих у трећем кољену, нека долазе у сабор Господњи.

9. Кад отидеш на војску на непријатеље своје, тада се чувај од сваке зле ствари.

10. *Ако се међу вама ко оскврни од чега што му се ноћу догоди, нека изиде иза окола и не улази у око. [*3 Мој 15, 16.]

11. А пред вече нека се опере водом, па кад сунце зађе нека уђе у око.

12. И имај мјесто иза окола гдје ћеш излазити напоље,

13. И имај лопатицу у оправи својој, па кад изидеш напоље, закопај њом, а кад пођеш натраг, загни нечист своју.

14. Јер Господ Бог твој *иде усред окола твојега да те избави и да ти преда непријатеље твоје: Зато нека је око твој свет, да не види у тебе никакве нечистоте, да се не би одвратио од тебе. [*3 Мој 26, 12.]

15. Немој издати слуге господару његову, који утече к теби од господара својега;

16. Него нека остане код тебе, усред тебе, у мјесту које избере у којем граду твој, гдје му буде драго; *немој га цвијелити. [*2 Мој 22, 21.]

17. *Да не буде курве између кћери Израилевијех, ни аџувана између синова Израилевих. [*3 Мој 19, 29.]

18. Не носи у дом Господа Бога својега ни по каквом завјету плате курвине ни цијене од пса, јер је обоје гад пред Господом Богом твојим.

19. *Не даји на добит брату својему ни новаца ни хране нити ишта што се даје на добит. [*2 Мој 22, 25; 3 Мој 25, 36.]
20. Странцу подај на добит, али брату својему немој давати на добит, да би те благословио Господ Бог твој у свему зашто се прихватиш руком својом у земљи у коју идеш да је наслиједиш.
21. *Кад учиниш завјет Господу Богу својему, не оклијевај испунити га, јер ће га тражити од тебе Господ Бог твој, и биће на теби гријех. [*4 Мој 30, 3.]
22. Ако ли се не завјетујеш, неће бити на теби гријеха.
23. Што ти изиде из уста, оно држи и учини, као што завјетујеш Господу Богу својему драговољно, што изречеш устима својим.
24. Кад уђеш у виноград ближњега својега, можеш јести грожђа по вољи док се наситиш; али га не мећи у суд свој.
25. Кад уђеш у усјев ближњега својега, *можеш тргати класје руком својом; али да не зажњеш српом у усјев ближњега својега. [*Мт 12, 1.]

24. *Књига отпусна. Разни закони, особито о сиромасима, сирочади и странцима.*

1. Кад ко *узме жену и ожени се њом, па се догоди да му она не буде по вољи, што он нађе на њојзи штогод ружно, нека јој напише књигу распусну и да јој у руке, па нека је отпусти из своје куће. [*Мт 5, 31; 19, 7.]
2. А она отишавши из куће његове, ако отиде и уда се за другога,
3. Па ако овај други муж омрзне на њу и напише јој књигу распусну и да јој у руку, и отпусти је из своје куће, или ако умре овај други муж који се ожени њом,
4. Тада пређашњи муж који је отпусти не може је опет узети за жену, пошто се с њега она оскврнила, јер је гад пред Господом. Тако не дај да се гријеши земља коју ти Господ Бог твој даје у напљедство.
5. *Ко се скоро буде оженио, нека не иде на војску, и не намећи на њ никаквога посла; нека буде слободан у кући својој годину дана и нека се радује са женом својом коју је довео. [*5 Мој 20, 7.]
6. Нико да не узима у залогу жрвња горњега ни доњега, јер би узео душу у залогу.
7. *Ко се нађе да је украо човјека између браће своје, синова Израилевих, и трговао њим и продао га, нека погине онај крадљивац; тако † извади зло из себе. [*2 Мој 21, 16; † 5 Мој 19, 19.]
8. Чувај се болести *губе, и пази добро и чини све што вас уче свештеници Левити, као што сам им заповједио, држите и чините. [*3 Мој 13, 2; 14, 2.]
9. Опомињи се шта је учинио Господ Бог твој *Марији на путу кад изидосте из Мисира. [*4 Мој 12, 10.]
10. Кад ти је ближњи твој дужан што му драго, не иди у кућу његову да му узмеш залог;
11. Него стој напољу, а човјек који ти је дужан нека ти изнесе напоље залог свој.
12. Ако је сиромас, не спавај са залогом његовијем;
13. *Него му врати залог његов до захода сунчаног, да би лежећи на својој хаљини благосиљао те, а то ће ти се примити у правду пред Господом Богом твојим. [*2 Мој 22, 26.]
14. Немој занијети најамника, сиромаса и потребитога између браће своје, ни дошљака који је код тебе у земљи твојој у мјесту твојем.
15. Подај му најам његов исти дан, и да га не зађе сунце у тебе, јер је сиромас и тијем душу држи, да не би завикао на те ка Господу, и било би ти гријех.
16. *Нека не гину оцеви за синове ни синови за оцеви; сваки за свој гријех нека гине. [*2 цар 14, 6; Јез 18, 20.]
17. *Не изврћи правице дошљаку ни сироти, и не узимај у залогу хаљине удовици. [*2 Мој 22, 21.]
18. Него *се опомињи да си био роб у Мисиру, и да те је искупио оданде Господ Бог твој; зато ти заповиједам да ово чиниш. [*5 Мој 16, 12.]
19. *Кад жањеш љетину своју на њиви својој, ако заборавиш који сноп на њиви, не враћај се да га узмеш; нека га дошљаку, сироти и удовици, да би те благословио Господ Бог твој у сваком послу руку твојих. [*3 Мој 19, 9, 10.]
20. Кад тресеш маслине своје, не загледај грану по грану пошто отресеш; нека дошљаку, сироти и удовици.
21. Кад береш виноград свој, не пабирчи пошто обереш; нека дошљаку, сироти и удовици.
22. И опомињи се да си био роб у земљи Мисирској; зато ти ја заповиједам да ово чиниш.

25. *Разно, особито заповијест о женидби братовом удовицом и забрана нетачне мјере. Затирање Амаличана.*

1. Кад је распра међу људима, па дођу на суд да им суде, тада правога нека оправдају, а кривога нека осуде.
2. И ако криви заслужује бој, тада судија нека заповједи да га повале и бију пред њим, на број према кривици његовој.
3. *До четрдесет удараца нека заповједи да му ударе, не више, да се не би поништио брат твој у твојим очима кад би му се ударило више удараца. [*2 Кор 11, 24.]
4. *Немој завезати уста вољу кад врше. [*1 Кор 9, 9; 1 Тим 5, 18.]
5. *Кад браћа живе заједно, па умре један од њих без дјепе, онда жена умрлога да се не уда из куће за другога; брат његов нека отиде к њој и узме је за жену и учини јој дужност дјеверску. [*1 Мој 38, 8; Рута 4, 53; Мт 22, 24.]
6. И први син којег она роди нека се назове именом брата његова умрлога, да не погине име његово у Израиљу.
7. Ако ли овај човјек не би хтио узети снахе своје, онда снаха његова нека дође на врата пред старјешине, и рече: Неће дјевер мој да подигне брату својему сјемена у Израиљу, неће да ми учини дужности дјеверске.
8. Тада нека га дозову старјешине мјеста онога и разговоре се с њим; па ако се он упре и рече: Нећу да је узмем;
9. Онда нека приступи к њему снаха његова пред старјешинама, и нека му изује обућу с ноге његове и пљуне му у лице, и проговоривши нека рече: Тако ваља да буде човјеку који неће да зида куће брата својег.
10. И он нека се зове у Израиљу: *Дом босога. [* Рута 4.]
11. Ако би се свадиле људи, један с другим, па би дошла жена једнога да отме мужа својег из руке другога који га бије, и пруживши руку своју ухватила би га за мошнице,
12. Одсијечи јој руку; нека не жали око твоје.
13. *Немој имати у торби својој двојаку мјеру, велику и малу. [*3 Мој 19, 35, 36; Јез 45, 10; Ам 8, 5; Мих 6, 11.]
14. Немој имати у кући својој двојаку ефу, велику и малу.
15. Мјера потпуна и права нека ти је; ефа потпуна и права нека ти је, да би ти се продужили дани твоји у земљи коју ти даје Господ Бог твој.
16. Јер је гад пред Господом Богом твојим ко год чини тако, ко год чини криво.
17. *Опомињи се шта ти је учинио Амалик на путу кад иђасте из Мисира, [*2 Мој 17, 8.]
18. Како те дочека на путу и поби на крају све уморне који иђаху за тобом, кад си био сустао и изнемогао, и не боја се Бога.
19. Зато *кад те Господ Бог твој смири од свијех непријатеља твојих унаоколо у земљи коју ти даје Господ Бог твој да је наслиједиш, тада затри спомен Амалику под небом; не заборави. [*1 Сам 15, 3.]

26. *Говори при приношењу првих плодова и десетка. Опомена на слушање Бога.*

1. А кад ућеш у земљу коју ти даје Господ Бог твој у наслједство, и наслиједиш је и населиш се у њој,
2. *Узми првина од свакога воћа оне земље које ћеш приносити од земље своје коју ти Господ Бог твој даје, и метнувши у котарицу, иди на мјесто које Господ Бог твој избере да ондје настани име своје, [*2 Мој 23, 19; 34, 26.]
3. И дошавши к свештенику који буде онде реци му: Признајем данас пред Господом Богом твојим да сам ушао у земљу за коју се Господ заклео оцима нашим да ће нам је дати.
4. А свештеник нека узме котарицу из твоје руке и метне је пред олтаром Господа Бога твојег.
5. *Тада проговори и реци пред Господом Богом својим: Отац мој бијаше сиромас Сирин и сиће у Мисир с мало чељади, и би ондје дошљак, па поста народ велик и силан и обилан на броју. [*5 Мој 6, 20-25; ИНав 24, 2-13; Пс 78; 105; 136.]
6. Али *Мисирци стадоше зло поступати с нама, мучише нас и удараше на нас тешке послове. [*2 Мој 1, 11, 14.]
7. И ми заваписмо ка Господу Богу отаца својих, и Господ чу глас наш, и погледа на муку нашу, на труд наш и на невољу нашу.
8. И изведе нас Господ из Мисира руком крјепком и мишицом подигнутом, и страхотом великом и знацима и чудесима.
9. И доведе нас на ово мјесто, и даде нам земљу ову, земљу у којој тече млијеко и мед.
10. Зато сад, ево, донесох првине од рода ове земље коју си ми дао, Господе. И остави их пред Господом Богом својим, и поклони се пред Господом Богом својим.
11. И *весели се сваким добром које ти да Господ Бог твој и дому твојему, ти и Левит и дошљак који

је код тебе. [*5 Мој 16, 11.]

12. А кад даш све десетке од доходака својих треће године, која је *година десетка, и даш Левиту, дошљаку, сироти и удовици да једу у мјестима твојим и насите се, [*5 Мој 14, 28, 29.]

13. Онда реци пред Господом Богом својим: Изнесох из дома својега што је свето, и дадох Левиту и дошљаку, сироти и удовици сасвијем по заповијести коју си ми заповиједио, не преступих заповијести твојих нити заборавих;

14. Не једох од тога у жалости својој, нити узех од тога на потребу нечисту, нити дадох од тога на мртваца; слушах Господа Бога својега, учиних све како си ми заповједио.

15. Погледај из светога стана својега с неба, и благослови народ свој Израиља и земљу коју си нам дао као што си се заклео оцима нашим, земљу у којој тече млијеко и мед.

16. Данас ти Господ Бог твој заповиједа да извршујеш ове уредбе и ове законе. Пази, дакле, и извршуј их од свега срца својега и од све душе своје.

17. Данас си се зарекао Господу да ће ти бити Бог и да ћеш ићи путовима његовијем и држати уредбе његове, и заповијести његове и законе његове, и да ћеш слушати глас његов.

18. А Господ се теби данас зарекао да ћеш му бити народ особит, као што ти је говорио, да би држао све заповијести његове;

19. И да ће те подигнути над све народе, које је створио хвалом, именом и славом, да будеш народ свет Господу Богу својему, као што ти је говорио.

27. Спомен-каменови са Законом. Дванаест проклетстава са горе Евала.

1. И заповједи Мојсије са старјешинама Израиљевијем народу говорећи: Држите све ове заповијести које вам ја данас заповиједам.

2. И кад пријеђеш преко Јордана у земљу коју ти даје Господ Бог твој, подигни себи камење велико и намажи га кречом.

3. И напиши на њему све ријечи овога закона, кад пријеђеш да уђеш у земљу коју ти даје Господ Бог твој, у земљу гдје тече млијеко и мед, као што ти је казао Господ Бог отаца твојих.

4. Када, дакле, пријеђеш преко Јордана, подигни то камење, за које ти заповиједам данас, на гори Евалу, и намажи га кречом.

5. И начини ондје олтар Господу Богу својему, олтар од камења, *али га немој гвожђем тесати. [*2 Мој 20, 25.]

6. Од цијела камења начини олтар Господу Богу својему, и на њему принеси Господу Богу својему жртве паљенице.

7. Принеси и захвалне жртве, и једи их ондје, и весели се пред Господом Богом својим.

8. И напиши на том камењу све ријечи овога закона добро и разговијетно.

9. И рече Мојсије и свештеници Левити свему Израиљу говорећи: Пази и чуј Израиљу! *Данас си постао народ Господа Бога својега. [*5 Мој 26, 18.]

10. Зато слушај глас Господа Бога својега, и твори заповијести његове и уредбе његове, које ти ја данас заповиједам.

11. И заповједи Мојсије у онај дан народу говорећи:

12. Ови нека стану да благосиљају народ *на гори Гаризину кад пријеђете преко Јордана: Симеон, Левије, Јуда, Исахар, Јосиф и Венијамин. [*5 Мој 11, 29.]

13. А ови нека стану да проклињу на гори Евалу: Рувим, Гад, Асир, Завулон, Дан и Нефталим.

14. И нека проговоре Левити гласовито и реку свјема у Израиљу:

15. *Проклет да је човјек који би начинио лик резан или ливен, ствар гадну пред Господом, дјело руку умјетничких, ако би и на скривену мјесту метнуо. А сав народ одговарајући нека рече: Амин. [*2 Мој 20, 23; 34, 17.]

16. *Проклет да је који би ружио оца својега или матер своју. А сав народ нека рече: Амин. [*2 Мој 21, 17.]

17. *Проклет да је који би помакао међу ближњега својега. А сав народ нека рече: Амин. [*5 Мој 18, 14.]

18. *Проклет да је који би завео слијепца с пута. А сав народ нека рече: Амин. [*3 Мој 19, 14.]

19. *Проклет да је који би изврнуо правицу дошљаку, сироти или удовици. А сав народ нека рече: Амин. [*2 Мој 22, 21.]

20. *Проклет да је који би облежао жену оца својега, те открио skut оца својега. А сав народ нека рече: Амин. [*3 Мој 18, 8.]

21. *Проклет да је који би облежао какво год живинче. А сав народ нека рече: Амин. [*2 Мој 22, 19.]

22. *Проклет да је који би облежао сестру своју, кћер оца својега или кћер матере своје. А сав народ

нека рече: Амин. [*3 Мој 18, 9.]

23. *Проклет да је који би облежао ташту своју. А сав народ нека рече: Амин. [*3 Мој 18, 17.]

24. *Проклет да је који би убио ближњег својега из потаје. А сав народ нека рече: Амин. [*2 Мој 21, 12; 4 Мој 35, 30.]

25. *Проклет да је који би примио какав поклон да убије човјека права. А сав народ нека рече: Амин. [*5 Мој 16, 19.]

26. *Проклет да је који не би остао на ријечима овога закона, и творио их. А сав народ нека рече: Амин. [*Гал 3, 10.]

28. Пророчки благослови и клетве Мојсијеве.

1. Ако добро узаслушаш глас Господа Бога својега држећи и творећи све заповијести његове, које ти ја данас заповиједам, *узвисиће те Господ Бог твој више свијех народа на земљи. [*5 Мој 26, 19.]
2. И доћи ће на те сви ови благослови, и стећи ће ти се, ако узаслушаш глас Господа Бога својега.
3. Благословен ћеш бити у граду, и благословен ћеш бити у пољу,
4. Благословен ће бити плод утробе твоје, и плод земље твоје и плод стоке твоје, млад говеда твојих и стада оваца твојих.
5. Благословена ће бити котарица твоја и наћве твоје.
6. *Благословен ћеш бити кад долазиш и благословен ћеш бити кад полазиш. [*Пс 121, 8.]
7. Даће ти Господ непријатеље твоје који устану на те да их бијеш; једнијем ће путем доћи на те, а на седам ће путова бјежати од тебе.
8. Господ ће *послати благослов да буде с тобом у житницама твојим и у свему зашто се прихватиш руком својом, и благословиће те у земљи коју ти даје Господ Бог твој. [*3 Мој 25, 21.]
9. *Поставиће те Господ да му будеш народ свет, као што ти се заклео, ако уздржиш заповијести Господа Бога својега и узидеш путовима његовијем. [*2 Мој 19, 5, 6.]
10. И видјеће сви народи на земљи да се име Господње призива на тебе, и бојаће се тебе.
11. И учиниће Господ да си обилан сваким добром, плодом утробе своје и плодом стоке своје и плодом земље своје на земљи за коју се заклео Господ оцима твојим да ће ти је дати.
12. Отвориће ти Господ добру ризницу своју, небо, да да дажд земљи твојој на вријеме, и благословиће свако дјело руку твојих, те ћеш давати у зајам многим *народима, а сам нећеш узимати у зајам. [*5 Мој 15, 6.]
13. И учиниће те Господ Бог твој да си глава а не реп, и бићеш само горе а нећеш бити доле, ако узаслушаш заповијести Господа Бога својега, које ти данас ја заповиједам, да их држиш и твориш,
14. И не одступиш ни од једне ријечи коју вам данас ја заповиједам, ни надесно ни налијево, пристајући за другим боговима да им служиш.
15. Али *ако не узаслушаш гласа Господа Бога својега да држиш и твориш све заповијести његове и уредбе његове, које ти ја данас заповиједам, доћи ће на тебе све ове клетве и стигнућете. [*Дан 9, 11.]
16. Проклет ћеш бити у граду, и проклет ћеш бити у пољу.
17. Проклета ће бити котарица твоја и наћве твоје.
18. Проклет ће бити плод утробе твоје и плод земље твоје, млад говеда твојих и стада оваца твојих.
19. Проклет ћеш бити кад долазиш, и проклет ћеш бити кад полазиш.
20. Послаће Господ на тебе клетву, расап и погибао у свему за што се прихватиш руком својом и што узрадиш, докле се не затреш и пропаднеш на пречац за зла дијела своја којима си ме одуставио.
21. Учиниће Господ Бог твој да се прилијепи за те помор, докле те не истријеби са земље у коју идеш да је наслиједиш.
22. Удариће те Господ сухом болешћу и врућицом, и грозницом и жегом и мачем, и сушом и медљиком, које ће те гонити докле не пропаднеш.
23. А небо над главом твојом биће од мједи, а земља под тобом од гвожђа.
24. Учиниће Господ да дажд земљи твојој буде прах и пепео, који ће падати с неба на те, докле се не истријебиш.
25. Даће те Господ Бог твој непријатељима твојим да те бију; једнијем ћеш путем изаћи на њих, а на седам ћеш путова бјежати од њих, и потуцаћеш се по свијем царствима на земљи.
26. И мртво тијело твоје биће храна свијем птицама небеским и звијерју земаљском, нити ће бити ко да их поплаши.
27. Удариће те Господ *приштивима Мисирским и шуљевима и шугом и крастама да се нећеш моћи исцијелити. [*2 Мој 9, 9.]
28. Удариће те Господ лудилом и шљепотом и бјеснилом.

29. И пипаћеш у подне као што пипа слијепац по мраку, нити ћеш имати напретка на путовима својим; и чиниће ти се криво и отимаће се од тебе једнако, и неће бити никога да ти поможе.
30. Оженићеш се, а други ће спавати с твојом женом; сазидаћеш кућу, а нећеш сједјети у њој; *посадићеш виноград, а нећеш га брати. [*5 Мој 20, 6.]
31. Во твој клаће се на твоје очи, а ти га нећеш јести; магарац твој отеће се пред тобом, и неће ти се вратити; овце твоје даће се непријатељу твојему, и неће бити никога да ти поможе.
32. Синови твоји и кћери твоје даће се другому народу, а очи ће твоје гледати и капаће једнако за њима, а неће бити снаге у руци твојој.
33. Род земље твоје и сву муку твоју изјешће народ којег не знаш, и чиниће ти криво и газиће те једнако.
34. И полудјећеш од онога што ћеш гледати својим очима.
35. Удариће те Господ приштем злим у кољенима и на голијенима да се нећеш моћи исцијелити, од стопала ноге твоје до тјмена.
36. Одвешће Господ тебе и цара твојега, којег поставиш над собом, у народ којег нијеси знао ти ни стари твоји, и *ондје ћеш служити другим боговима, дрвету и камену. [*5 Мој 4, 28.]
37. И бићеш *чудо и прича и подсмјех свијем народима у које те одведе Господ. [*1 цар 9, 7.]
38. *Много ћеш сјемена изнијети у поље, а мало ћеш сабрати, јер ће га изјести скакавци. [*Мих 6, 15.]
39. Винограде ћеш садити и радићеш их, а нећеш пити вина нити ћеш их брати, јер ће изјести црви.
40. Имаћеш маслина по свијем крајевима својим, али се нећеш уљем намазати, јер ће опасти маслине твоје.
41. Родићеш синове и кћери, али неће бити твоји; јер ће отићи у ропство.
42. Све воће твоје и род земље твоје изјешће бубе.
43. Странац који је код тебе попеће се нада те високо, а ти ћеш сићи доље веома ниско.
44. *Он ће ти давати у зајам, а ти нећеш њему давати у зајам; он ће постати глава, а ти ћеш постати реп. [*5 Мој 28, 12.]
45. И доћи ће на те све ове клетве и гониће те и стизаће те докле се не истријебиш, јер нијеси слушао гласа Господа Бога својега и држао заповијести његове и уредбе његове, које ти је заповједио.
46. И оне ће бити знак и чудо на теби и на сјемену твојему до вијека.
47. Јер нијеси служио Господу Богу својему радосна и весела срца у сваком обиљу.
48. И служићеш непријатељу својему, којег ће Господ послати на тебе, у глади и у жеђи, у голоотињи и у свакој оскудици; и метнуће ти гвозден јарам на врат докле те не сатре.
49. *Подигнуће Господ на тебе народ из далека, с краја земље, који ће долетјети као орао, народ којему језика нећеш разумјети, [*Јер 5, 15.]
50. Народ бездушан, који неће марити за старца нити ће дјетета жалити.
51. И изјешће плод стоке твоје и плод земље твоје докле се не истријебиш; и неће ти оставити ништа, ни жита ни вина ни уља, ни плода говеда твојих ни стада оваца твојих докле те не затре.
52. И стегнуће те по свијем мјестима твојим докле не попадају зидови твоји високи и тврди, у које се уздаш, по свој земљи твојој; стегнуће те по свијем мјестима твојим, по свој земљи твојој коју ти да Господ Бог твој;
53. *Те ћеш у тјескоби и невољи којом ће ти притужити непријатељи твоји јести плод утробе своје, месо од синова својих и од кћери својих које ти да Господ Бог твој. [*2 цар 6, 28, 29; Јер 19, 9; Плај 2, 20; 4, 10; Јез 5, 10.]
54. Човјек који је био мек и врло њежан међу вама, прозлиће се према брату својему и према милој жени својој и према осталијем синовима, који му остану,
55. Те неће дати никоме између њих меса од синова својих које ће јести, јер неће имати ништа друго у невољи и тјескоби којом ће ти притужити непријатељ твој по свијем мјестима твојим.
56. Жена која је била мека и врло њежна међу вама, која од мекоте и њежности није била навикла стајати ногом својом на земљу, прозлиће се према миломе мужу свом и према сину свом и према кћери својој,
57. И постељици која изиде између ногу њезинијех, и дјечи коју роди; јер ће их јести кришом у оскудици свакој од невоље и од тјескобе којом ће ти притужити непријатељ твој по свијем мјестима твојим.
58. Ако не уздржиш и не уствориш све ријечи овога закона, које су написане у овој књизи, не бојећи се славнога и страшнога имена Господа Бога својега,
59. Пустиће Господ на тебе и на сјеме твоје зла чудеса, велика и дуга, болести љуте и дуге.
60. И обратиће на тебе све поморе Мисирске, од којих си се плашио, и прилијепиће се за тебе.

61. И све болести и сва зла која нијесу записана у књизи овога закона, пустиће Господ на тебе докле се не истријебиш.
62. И остаће вас мало, а пређе вас бијаше много као звијезда небеских; јер нијеси слушао гласа Господа Бога својега.
63. И као што вам се Господ радовао добро вам чинећи и множећи вас, тако ће вам се Господ *радовати затирући вас и истребљујући вас; и нестаће вас са земље у коју идете да је наслиједите. [*ПрС 1, 26.]
64. И расијаће те Господ по свима народима с једнога краја земље до другога, и ондје ћеш служити другим боговима, којих нијеси знао ти ни оци твоји, дрвету и камену.
65. Али у онијем народима нећеш одахнути, нити ће се стопало ноге твоје одморити; него ће ти Господ дати ондје срце плашљиво, очи ишчиљеле и душу изнемоглу.
66. И живот ће твој бити као да виси према теби, и плашићеш се ноћу и дању, и нећеш бити миран животом својим.
67. Јутром ћеш говорити: Камо да је вече! А вечером ћеш говорити: Камо да је јутро! од страха којим ће се страшити срце твоје и од онога што ћеш гледати очима својима.
68. И *вратиће те Господ у Мисир на лађама, путем за који ти рекох: † Нећеш га више видјети. И ондје ћете се продавати непријатељима својим да будете робови и робиње, а неће бити купца. [*Ос 8, 1; † 5 Мој 17, 16.]

29. *Обнављање завјета у Моаву.*

1. Ово су ријечи завјета који заповједи Господ Мојсију да учини са синовима Израилевијем у земљи Моавској, осим завјета који је учинио с њима на Хориву.
2. И сазва Мојсије све синове Израилеве и рече им: *Видјели сте све што учини Господ на ваше очи у земљи Мисирској Фараону и свијем слугама његовијем и свој земљи његовој, [*2 Мој 19, 4.]
3. Кушања велика која видјеше очи твоје, оне знаке и чудеса велика.
4. Али вам *не даде Господ срца, да разумијете, ни очију, да видите, ни ушију да чујете до овога дана. [*Ис 6, 9, 10.]
5. И *водих вас четрдесет година по пустињи; не овешташе хаљине ваше на вама, нити обућа твоја овешта на ногама твојима. [*5 Мој 8, 2-4.]
6. Хљеба не једосте, ни писте вина и силовита пића да бисте познали да сам ја Господ Бог ваш.
7. И кад дођосте на ово мјесто, изиде *Сион, цар Есевонски, и Ог, цар Васански, пред нас у бој; и побисмо их. [*4 Мој 21, 23, 24, 33.]
8. И узесмо земљу њихову, и *дадосмо је у нашљедство племену Рувимову и племену Гадову и половини племена Манасијина. [*4 Мој 32, 33.]
9. Зато држите ријечи овога завјета и творите их да бисте напредовали у свему што радите.
10. Ви стојите данас сви пред Господом Богом својим, главари од племена ваших, старјешине ваше и управитељи ваши, сви људи Израилџи,
11. Дјеца ваша, жене ваше, и дошљак који је у вашем околу, и онај који ти дрва стијече и онај који ти воду носи.
12. Да пристанеш на завјет Господа Бога својега и на клетву његову, коју учини с тобом данас Господ Бог твој,
13. Да те данас постави себи за народ и да ти он буде Бог, као што ти је рекао и као што се заклео оцима твојим, Авраму, Исаку и Јакову.
14. И не с вама самима чиним овај завјет и ову клетву;
15. Него са сваким који данас стоји овдје с нама пред Господом Богом нашим, и са сваким који није данас овдје с нама.
16. Јер ви знате како смо живјели у земљи Мисирској, и како смо прошли кроз народе кроз које смо прошли.
17. И видјели сте гадове њихове и идоле њихове од дрвета и од камена, од сребра и од злата, који су код њих.
18. Нека не буде међу вама човјека ни жене ни породице ни племена којему би се срце одвратило данас од Господа Бога нашега да иде да служи боговима онијех народа; *нека не буде међу вама коријена на ком би растао отров или пелен, [*Јев 12, 15.]
19. И чувши ријечи ове клетве, да се не похвали у срцу свом говорећи: Бићу миран ако узидем за онијем што у срцу свом смислим, додајући пијанство жећи.
20. Неће Господ опростити таквومه, него ће се онда распалити гњев Господњи и ревност његова на таквога човјека, и пашће на њ сва клетва која је написана у овој књизи, и истријебиће Господ име

његово под небом.

21. И одлучиће га Господ на зло од свијех племена Израилевијех по свијем клетвама завјета написанога у књизи овога закона.

22. Тада ће говорити потоњи нараштај, синови наши који настану иза вас и дошљак који дође из далеке земље, кад виде зла у земљи овој и болести које ће Господ пустити на њу,

23. Земљу ову опаљену сумпором и сољу, гдје се не сије, нити што ниче нити на њој расте каква биљка, *као гдје је пропао Содом и Гомора, Адама и Севојим, које затре Господ у гњеву својему и у јарости својој, [*1 Мој 19, 24.]

24. Говориће сви народи: Зашто учини ово Господ од ове земље? Каква је то жестина великога гњева?

25. И одговараће се: Јер одуставише завјет Господа Бога отаца својих, који учини с њима кад их изведе из земље Мисирске.

26. Јер идоше и служише другим боговима и поклањаше им се, боговима којих не знаше и који им ништа не дадоше.

27. Зато се Господ разгњеви на ту земљу, и пусти на њу сва проклетства записана у овој књизи.

28. И истријеби их Господ Бог из земље њихове у гњеву и у јарости и у љутини великој, и избаци их у другу земљу, као што се види данас.

29. *Што је тајно, оно је Господа Бога нашега, а јавно је наше и синова наших довијека да бисмо извршивали све ријечи овога закона. [*5 Мој 32, 34.]

30. Мојсије објављује послушнима живот и благослов, а непослушнима проклетство и казну.

1. А кад дође на тебе *све ово, благослов и клетва коју изнесох преда те, ако их се опоменеш у срцу свом, гдје би год био међу народима у које те загна Господ Бог твој, [*5 Мој 28.]

2. И обратиш се ка Господу Богу својему и послушаш глас његов у свему што ти ја заповједам данас, ти и синови твоји, из свега срца својега и из све душе своје,

3. *Тада ће Господ Бог твој повратити робље твоје и смиловаће се на тебе, и опет ће те † сабрати између свијех народа по којима те буде расијао Господ Бог твој. [*Јер 29, 14; Јез 16, 53; Ам 9, 14; † Јер 32, 37.]

4. Ако би ко твој и на крај свијета заганан био, отуда ће те опет сабрати Господ Бог твој и отуда те узети.

5. И одвешће те опет Господ Бог твој у земљу коју бијаху наслиједили оци твоји, и наслиједићеш је, и учиниће ти добро и умножиће те већма него оце твоје.

6. И *обрезаће Господ Бог твој срце твоје и срце сјемена твојега да би љубио Господа Бога својега из свега срца својега и из све душе своје, да будеш жив. [*5 Мој 10, 16; Јез 11, 19; Рим 2, 29.]

7. А све клетве ове обратиће Господ Бог твој на непријатеље твоје и на ненавиднике твоје који су те гонили.

8. А ти кад се обратиш и станеш слушати глас Господа Бога својега и творити све заповијести његове, које ти ја данас заповиједам,

9. Даће ти Господ Бог твој срећу у сваком дјелу руку твојих, у плоду утробе твоје, у плоду стоке твоје, у плоду земље твоје; јер ће ти се Господ Бог твој опет радовати чинећи ти добро, као што се радовао оцима твојим,

10. Ако узаслушаш глас Господа Бога својега држећи заповијести његове и уредбе његове, написане у књизи овога закона; кад се обратиш ка Господу Богу својему свијем срцем својим и свом душом својом.

11. Јер заповијест ова коју ти ја заповиједам данас, нити је високо ни далеко од тебе;

12. *Није на небу да речеш: Ко ће нам се попети на небо да нам је скине и каже нам је, да бисмо је творили? [*Рим 10, 6-8.]

13. Нити је преко мора да речеш: Ко ће нам отићи преко мора да нам је донесе и каже нам је да бисмо је творили?

14. Него ти је врло близу ова ријеч, у устима твојима и у срцу твојем, да би је творио.

15. Гле, *изнесох данас преда те живот и добро, смрт и зло. [*5 Мој 11, 26.]

16. Јер ти заповиједам данас да љубиш Господа Бога својега ходећи путовима његовијем и држећи заповијести његове и уредбе његове и законе његове да би жив био и умножио се, и да би те благословио Господ Бог твој у земљи у коју идеш да је наслиједиш.

17. Ако ли се одврати срце твоје и не узаслушаш, него застраниш да се клањаш другим боговима и њима служиш,

18. *Јављам вам данас да ћете заиста пропасти, нити ћете продужити дана својих на земљи у коју идеш преко Јордана да је наслиједиш. [*5 Мој 4, 26.]

19. *Свједочим вам данас небом и земљом да сам ставио пред вас живот и смрт, благослов и проклетство; зато избери живот да будеш жив ти и сјеме твоје, [*5 Мој 4, 26.]
20. Љубећи Господа Бога својега, слушајући глас његов и држећи се њега; јер је он живот твој и дуљина дана твојих; да би наставао на земљи, за коју се заклео Господ оцима твојим, Авраму, Исаку и Јакову, да ће им је дати.

31. *Мојсије оставља своју службу и поставља Исуса за свога наследника.*

1. Потом дође Мојсије и каза ове ријечи свему Израиљу,
2. И рече им: *Мени има данас сто и двадесет година, не могу више одлазити ни долазити; а и Господ ми је рекао: † Нећеш пријећи преко тога Јордана. [*5 Мој 34, 7; † 4 Мој 20, 12.]
3. Господ ће Бог твој ићи пред тобом и истријебиће оне народе испред тебе, и ти ћеш их наслиједити; Исус ће ићи пред тобом, као што је казао Господ.
4. И учиниће Господ с њима како је учинио са Сионом и Огом, царевима Аморејским, и са земљом њиховом, те их је истријебио. [*4 Мој 21, 24-33.]
5. Зато, *кад вам их преда Господ, учините им сасвијем онако како сам вам заповједио. [*5 Мој 7, 2.]
6. Будите слободни и храбри, и не бојте се и не плашите се од њих; јер Господ Бог твој иде с тобом, неће одступити од тебе, нити ће те оставити.
7. Потом дозвољава Мојсије Исуса и рече му пред свијем Израиљем: *Буди слободан и храбар; јер ћеш ти ући с овим народом у земљу за коју се заклео Господ оцима њиховијем да ће им је дати, и ти ћеш им је раздијелити у наслједство. [*ИНав 1, 6.]
8. Јер Господ који иде пред тобом биће с тобом, неће одступити од тебе, нити ће те оставити, не бој се и не плаши се.
9. И Мојсије написа овај закон, и даде га свештеницима, синовима Левијевим, који ношаху ковчег завјета Господњег, и свијем старјешинама Израиљевијем.
10. И заповједи им Мојсије говорећи: Сваке седме године, у одређено вријеме *године опросне, † на празник сјеница, [*5 Мој 15, 1; † 5 Мој 16, 13.]
11. Кад дође сав Израиљ и стане пред Господа Бога својега на мјесту које избере, читај овај Закон пред свијем Израиљем да чују,
12. Сабравши народ, људе и жене и дјецу и дошљаке, који буду у мјестима твојим, да чују и уче и да се боје Господа Бога вашег, и држе и творе све ријечи овога Закона;
13. И синови њихови, који још не знају, нека чују и уче бојати се Господа Бога вашег докле сте год живи на земљи у коју идете преко Јордана да је наслиједите.
14. А Господ рече Мојсију: Ево, приближи се вријеме да умреш. Дозови Исуса и станите обојица у шатору од састанка, да му дам заповијести. И отиде Мојсије и Исус, и стадоше у шатору од састанка.
15. И јави се Господ у шатору у ступу од облака, и стајаше ступ од облака над вратима од шатора.
16. И рече Господ Мојсију: Ево, ти ћеш починути с оцима својим; а народ овај уставши чиниће прељубу за туђим боговима оне земље у коју иде, и оставиће ме и поквариће завјет мој који учиних с њима.
17. И онда ће се распалити мој гњев на њих, и оставићу их, и сакрићу лице своје од њих; они ће се прождријети, и снаћи ће их зла многа и невоље; и онда ће рећи: Да ме не снађоше ова зла зато што Бог мој није посред мене?
18. А ја ћу онда сасвијем сакрити лице своје за сва зла која учинише обративши се к другим боговима.
19. Зато сад напишите себи ову пјесму и научи је синове Израиљеве; метни им је у уста да им та пјесма буде свједок на синове Израиљеве.
20. Јер ћу га одвести у земљу за коју сам се заклео оцима његовијем, у којој тече млијеко и мед; ондје ће јести и наситиће се *и угојиће се, па ће се онда обратити к другим боговима и њима ће служити, а за мене неће марити, и поквариће завјет мој. [*5 Мој 32, 15.]
21. А кад га снађу зла многа и невоље, онда ће та пјесма свједочити на њих; јер се неће заборавити нити ће је нестати из уста сјемења њихова. Јер знам мисли њихове и што ће још данас чинити прије него их уведем у земљу за коју сам се заклео.
22. И написа Мојсије ту пјесму онај дан, и научи синове Израиљеве.
23. И Господ даде заповијести Исусу, сину Навину, говорећи: Буди слободан и храбар, јер ћеш ти увести синове Израиљеве у земљу за коју сам им се заклео и ја ћу бити с тобом.
24. И кад написа Мојсије ријечи овога Закона у књигу, све до краја,
25. Заповједи Мојсије Левитима, који ношаху ковчег завјета Господњег, говорећи:

26. Узмите ову књигу Закона и метните је покрај ковчега завјета Господа Бога својега да буде ондје свједок на вас.

27. Јер знам непокорност твоју и тврди врат твој. Ето, докле сам још жив с вама, до данас, бијасте непокорни Господу; а камоли кад ја умрем?

28. Скупите к мени све старјешине од племена својих и управитеље своје да им кажем да чују ове ријечи и да им засвједочим небом и земљом. [*5 Мој 32, 1.]

29. Јер знам да ћете се по смрти мојој покварити и заћи с пута који вам заповједих; и зато ће вас задесити ово зло најпослије, кад станете чинити што је зло пред Господом гњевићи га дјелом руку својих.

30. И изговори Мојсије да чује сав збор Израилев ријечи ове пјесме до краја:

32. *Мојсијева пјесма обличења. Бог га припрема за смрт.*

1. Слушај, *небо, говорићу; и земља нека чује говор уста мојих. [*5 Мој 31, 28; Ис 1, 2.]

2. *Нека се спусти као дажд наука моја, и нека падне као роса говор мој, као ситан дажд на младу траву и као крупан дажд на одраслу траву. [*Ис 55, 10, 11.]

3. Јер ћу јављати име Господње; величајте Бога нашега.

4. Дјело је те стијене савршено, јер су сви путеви његови правда; Бог је вјеран, без неправде; праведан је и истинит.

5. Они се покварише према њему; њихово неваљалство није неваљалство синова његовијех; то је род зао и покварен.

6. Тако ли враћате Господу, народе луди и безумни? Није ли он *отац твој који те је задобио? Он те је начинио и створио. [*Ис 63, 16.]

7. Опомени се негдашњих дана, погледајте године свакога вијека; питај оца својега и он ће ти јавити, старије своје и казаће ти.

8. Кад Вишњи *раздаде нашљедство народима, кад † раздијели синове Адамове, постави међе народима по броју синова Израилевих. [*Дан 17, 26; † 1 Мој 11, 8.]

9. Јер је дио Господњи народ његов, Јаков је уже нашљедства његова.

10. Наће га у земљи пустој, на мјесту страшну гдје бучи пустош; води га унаоколо, учи га и чува као зјеницу ока својега.

11. *Као што орао измамљује орлиће своје, диже се над птићима својим, шири крила своја, узима их и носи на крилима својим, [*2 Мој 19, 4.]

12. Тако га Господ вођаше, и с њим не бјеше туђега бога;

13. Вођаше га на висине земаљске да једе род пољски, и даваше му да сиса мед из стијене и уље из тврдога камена,

14. Масло од крва и млијеко од оваца с претилином од јагањаца и овнова Васанских и јараца, са срцем зрна пшеничних; и пио си вино, крв од грозђа.

15. Али се *Израил угоји, па се стаде ритати; † утио си, удебљао и засалио; па остави Бога који га је створио, и презре стијену спасења својега. [*Ис 44, 2; † 5 Мој 31, 20; Нем 9, 25.]

16. На ревност раздражише га туђим боговима, гадовима разгњевише га.

17. Приносише жртве ђаволима, не Богу, боговима којих нијесу знали, новим који из близа дођоше, којих се нијесу страшили оци ваши.

18. Стијену која те је родила заборавио си; заборавио си Бога створитеља својега.

19. Кад то видје Господ, разгњеви се на синове своје и на кћери своје,

20. И рече: Сакрићу од њих лице своје, видјећу какав ће им бити пошљедак, јер су род покварен, синови у којима нема вјере.

21. Они ме раздражише на ревност онијем што није Бог, разгњевише својим таштинама; и ја ћу њих раздражити на ревност онијем који није народ, народом лудијем разљутићу их.

22. Јер се огањ разгорио у гњеву мојем, и горјеће до најдубљега пакла; спалиће земљу и род њезин, и попалиће темеље брдима.

23. Згрнућу на њих зла, стријеле своје побацаћу на њих.

24. Глад ће их циједити, врућице и љути помори прождираће их; и зубе звјерске послаћу на њих и јед змија земаљских.

25. Споља ће их убијати мач, а по клијетима страх, и момка и дјевојку, дијете на сиси и сиједа човјека.

26. Рекао бих: Расијаћу их по свијем угловима земљаским, учинићу да нестане спомена њихова између људи,

27. Да ми није до мржње непријатељеве, да се не би непријатељи њихови понијели и рекли: Рука се

наша узвисила, а није Господ учинио све ово.

28. Јер су народ који пропада са својих намјера, и *нема у њих разума. [*Ис 27, 11; Јер 4, 22.]

29. Камо да су паметни да разумију ово, и гледају на пошледак свој!

30. Како би *један гонио тисућу, а двојица тјерала десет тисућа, да их није стијена њихова продала и Господ их предао? [*3 Мој 26, 8; Ис 30, 17.]

31. Јер стијена њихова није као наша стијена; непријатељи наши нека буду судије.

32. Јер је *чокот њихов од чокота Содомскога и из поља Гоморскога; грожђе је њихово грожђе отровно, пуца су му горка. [*Ис 1, 10.]

33. Вино је њихово отров змајевски, и љути јед аспидин.

34. Није ли то сакривено код мене, запечаћено у ризницама мојим?

35. *Моја је освета и плата, у своје вријеме попузнуће нога њихова, јер је близу дан пропасти њихове, и иде брзо што ће их задесити. [*Пс 94, 1; Рим 12, 19; Јев 10, 30.]

36. Судиће Господ народу својему, и жао ће му бити слуга његовијех кад види да је прошла снага и да нема ништа ни од ухваћенога ни од остављенога.

37. И рећи ће: Гдје су богови њихови? Стијена у коју се уздаше?

38. Који сало од жртава његовијех једоше и пише вино од најева њиховијех. Нека устану и помогну вам, и нека вам буду заклон.

39. Видите сада да сам ја, ја сам, и *да нема Бога осим мене. † Ја убијам и оживљујем, раним и исцјељујем, и нема никога ко би избавио из моје руке. [*5 Мој 4, 35; Ис 45, 5; † 1 Сам 2, 6; Јов 5, 18; Ос 6, 1.]

40. Јер *подижем к небу руку своју и кажем: Ја сам жив довијека. [*2 Мој 6, 8.]

41. Ако наоштрим сјајни мач свој и узмем у руку суд, учинићу освету на непријатељима својим и вратићу онима који мрзе на ме.

42. Опојићу стријеле своје крвљу, и мач ће се мој најести меса, крвљу исјеченијех и заробљенијех, кад почнем освету на непријатељима.

43. *Веселите се, народи, с народом његовијем, јер ће покајати крв слуга својих, и осветиће се непријатељима својим, и очистиће земљу своју и народ свој. [*Рим 15, 10.]

44. И дође Мојсије и изговори све ријечи прјесме ове народу, он и Исус, син Навин.

45. А кад изговори Мојсије све ријечи ове свему Израилу,

46. Рече им: Привијте срце своје к свијем ријечима које вам ја данас засвједочавам, и казујте их синовима својим да би држали све ријечи овога закона и творили их.

47. Јер није празна ријеч да за њу не марите, *него је живот ваш; и том ћете ријечју продужити дане своје на земљи у коју идете преко Јордана да је наслиједите. [*3 Мој 18, 5.]

48. У исти дан рече Господ Мојсију говорећи:

49. Изиди на ову гору Аваримску, на гору Навав, која је у земљи Моавској према Јерихону, и види земљу Хананску коју дајем синовима Израилевијем у државу.

50. И умри на гори на коју изидеш, и прибери се к роду својему, као што је умро *Арон брат твој на гори Ору и прибрао се к роду својему. [*4 Мој 20, 23-29.]

51. Јер ми *згријешисте међу синовима Израилевијем на води од свађе у Кадису, у пустињи Сину, што ме не прослаивисте међу синовима Израилевијем. [*4 Мој 20, 11-13.]

52. Пред собом ћеш видјети земљу, али нећеш у њу ући, у земљу коју дајем синовима Израилевијем. [*5 Мој 34, 4.]

33. *Мојсијев пророчански благослов племенима Израилевим.*

1. А ово је *благослов којим благослови Мојсије, човјек Божји, синове Израилеве пред смрт своју. [*1 Мој 49, 28.]

2. И рече: Господ изиде са Синаја, и показа им се са Сира; засја с горе Фаранске, и дође с мноштвом тисућа светаца, а у десници му закон огњени за њих.

3. Доиста љуби народе; сви су свети његови у руци твојој; и они се слеглоше к ногама твојим да приме ријечи твоје.

4. Мојсије нам даде закон, нашљедство збору Јаковљеву.

5. Јер бијаше цар у Израилу кад се сабираху кнезови народни, племена Израилева.

6. Да живи Рувим и не умре, а људи његовијех да буде мало!

7. А за Јуду рече: Услиши, Господе, глас Јудин и доведи га опет к народу његову; руке његове нека војују за њ, а ти му помажи против непријатеља његовијех.

8. И за Левија рече: *Твој Тумим и твој Урим нека буду у човјека твојега светог, † којег си окушао у Маси и с којим си се препирао на води Мериви; [*2 Мој 28, 30; † 2 Мој 17, 7; 4 Мој 20, 13.]

9. Који рече оцу својему и матери својој: Не гледам на вас; *који не познаје браће своје и за синове

своје не зна; јер држе ријечи твоје, и завјет твој чувају. [*2 Мој 32, 26-28.]

10. Они уче уредбама твојим Јакова и закону твојему Израиља, и међу кад под ноздрве твоје и жртву што се сажиже на олтар твој.

11. Благослови, Господе, војску његову и нека ти мило буде дјело руку његовијех; поломи бедре онима који устају на њ и који мрзе на њ, да не устану.

12. За Венијамина рече: Мили Господу наставаће без страха с њим; заклањаће га сваки дан и међу плећима његовијем наставаће.

13. И за Јосифа рече: Благословена је земља његова од Господа благом с неба, росом, и из дубине оздо,

14. И благом које долази од сунца, и благом које долази од мјесеца,

15. И благом старијех брда и благом вјечнијех хумова,

16. И благом на земљи и обиљем њезинијем, и милошћу онога *који стоји у купини. Нека то † дође на главу Јосифу и на тјеме одвојеноме између браће своје. [*2 Мој 3, 2-4; † 1 Мој 49, 26.]

17. Красота је његова као у првенца телета, и рогови његови као рогови у једнорога; њима ће бости народе све до краја земље; то је мноштво тисућа Јефремовијех и тисуће Манасијине.

18. А за Завулону рече: Весели се, Завулоне, изласком својим и, Исахаре, шаторима својим.

19. Народе ће сазвати на гору, ондје ће принијети жртве праведне; јер ће обиље морско сисати и сакривено благо у пијеску.

20. А за Гада рече: Благословен је који шири Гада; он настава као лав, и кида руку и главу.

21. *Израбра себи прво, јер ондје доби дио од онога који даде закон; зато ће ићи с кнезовима народнијем, и извршивати правду Господњу и судове његове с Израиљем. [*4 Мој 32, 29-32.]

22. А за Дана рече: Дан је лавић који ће искакати из Васана.

23. И за Нефталима рече: Нефталиме, сити милости и пуни благослова Господњег, запад и југ узми.

24. И за Асира рече: Асир ће бити благословен мимо друге синове, биће мио браћи својој, замакаће у уље ногу своју.

25. Гвожђе и мјед биће под обућом твојом; и докле трају дани твоји трајаће снага твоја.

26. Израиљу! Нико није као Бог, који иде по небу теби у помоћ, и у величанству својем на облацима.

27. Заклон је Бог вјечни и под мишицом вјечном; он ће одагнати испред тебе непријатеље твоје, и рећи ће: Затри!

28. Да би наставао Израиљ сам *безбрижно, извор Јаковљев, у земљи обилној житом и вином; и небо ће његово кропити росом. [*4 Мој 23, 9.]

29. *Благо теби, Израиљу! Ко је као ти, народ којег је сачувао Господ, штит помоћи твоје и мач славе твоје? Непријатељи ће се твоји понизити, а ти ћеш газити висине њихове. [*Пс 33, 12; 144, 15.]

34. Смрт Мојсијева.

1. Тада изиде Мојсије из поља Моавскога на гору Навав, на врх Фазге, која је према Јерихону; и *показа му Господ сву земљу од Галада до Дана; [*5 Мој 3, 27.]

2. И сву земљу Нефталимову, и земљу Јефремову и Манасијину, и сву земљу Јудину до мора западнога,

3. И јужну страну, и равницу, долину под Јерихоном, мјестом гдје има много палмових дрвета, до Сигора.

4. И рече му Господ: *Ово је земља за коју сам се заклео Авраму, Исаку и Јакову говорећи: Сјемени твојему даћу је. Показах ти је да је видиш очима својима, али у њу нећеш ући. [*1 Мој 12, 7.]

5. И *умрије ондје Мојсије слуга Господњи у земљи Моавској по ријечи Господњој. [*5 Мој 32, 50.]

6. А погребу га Господ у долини у земљи Моавској према Вет-Фегору; и *нико не дозна за гроб његов до данашњег дана. [*Јуд 9.]

7. И бјеше Мојсију сто и двадесет година кад умрије, и не бјеху потамњеле очи његове, нити га снага издала.

8. И плакаше синови Израиљеви за Мојсијем у пољу Моавском *тридесет дана; и прођоше плачни дани жалости за Мојсијем. [*4 Мој 20, 29.]

9. А Исус, син Навин, бјеше пун духа мудрости, *јер Мојсије бјеше метнуо на њ руке своје. И слушахаше га синови Израиљеви, и творише као што заповједи Господ преко Мојсија. [*4 Мој 27, 18; 1 Тим 4, 14; 2 Тим 1, 6.]

10. Али не уста више пророк у Израиљу као Мојсије, *којег Господ позна лицем к лицу. [*2 Мој 33, 11; 4 Мој 12, 6-8; 1 Кор 13, 12.]

11. У свијем *знацима и чудесима, за која га посла Господ да их учини у земљи Мисирској на Фараону и на свијем слугама његовијем и на свој земљи његовој, [***5 Мој 4, 34; 7, 19.**]

12. И у свијем дјелима крјепке руке и у свијем страхотама великим, које учини Мојсије пред свијем Израиљем.

Share

Tweet

Like 0

« [ПРЕТХОДНА СТРАНА](#) [1](#) ... [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [СЛЕДЕЋА СТРАНА](#) »

Коментарисање није више омогућено.

РУБРИКЕ

СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ

[Свето Писмо](#)
[Апостол](#)
[Паримејник](#)
[Псалтир](#)

ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ

За заједничко богослужење

[Службеник и чиновник](#)
[Часослов](#)
[Химне](#)
[Минеји](#)
[Србљак](#)
[Триоди](#)
[Типик](#)
[Литургикон](#)
[Тропарии и кондаци](#)
[Остало](#)
[Месецослов](#)

За посебно богослужење

[Требник](#)

НОТНЕ КЊИГЕ

[Приручник](#)
[Нотни зборник](#)
[Осмогласник](#)

ДОМАЋЕ КЊИГЕ

[Каноник и молитвеник](#)
[Акатистник](#)
[Припрема за Свето Причешће](#)

ЈАВИТЕ НАМ СЕ

Ваше име (обавезно)

Ваша имејл адреса (обавезно)

Наслов поруке

Ваша порука

Пошаљите

ВАЖНА НАПОМЕНА

Текстови могу да се користе сам богослужење. Свака употреба (и злоупотреба) материјала у циљу прештампавања, објављивања и стицања материјалне користи је забрањена. Молимо вас да издајте објављених дела материјално по куповином (и коришћењем) богослужбених књига.

НАЈНОВИЈЕ

[Царски Часови на Свети и Вели априла 2020.](#)

[Правило за читање Акатиста и I јануара 2019.](#)

[Типик 10. јануара 2019.](#)

[Триоди 10. јануара 2019.](#)

[Србљак 10. јануара 2019.](#)

[Минеји 9. јануара 2019.](#)

[Химне 9. јануара 2019.](#)

[Псалтир 9. јануара 2019.](#)